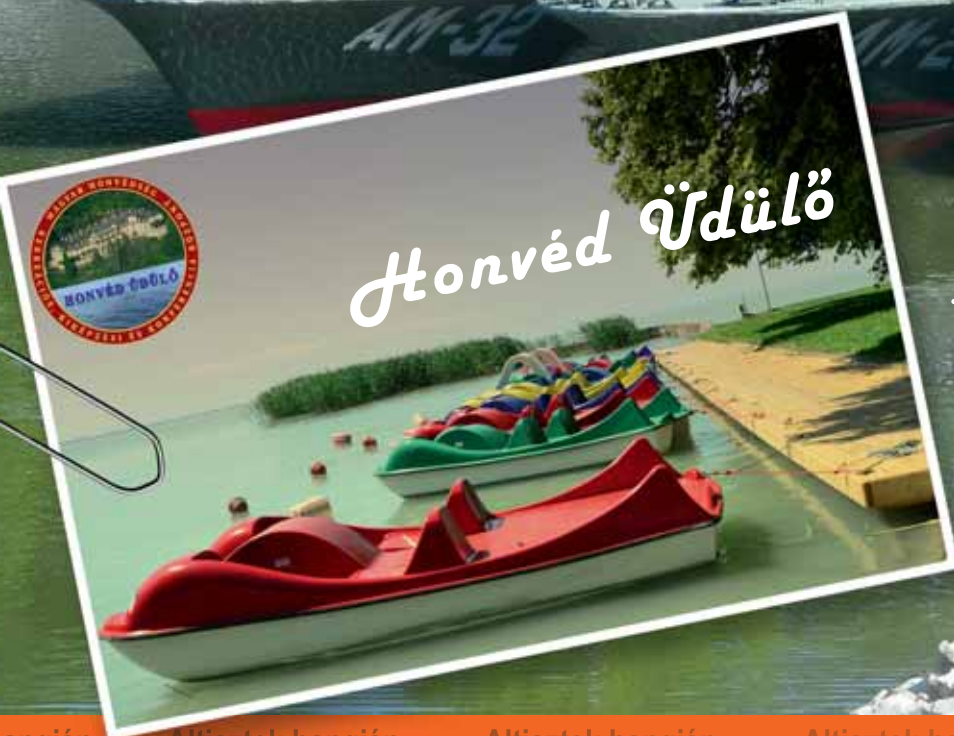

XXVIII. évfolyam | 2016/3.

HONVÉD ALTISZTI F O L Y Ó I R A T

...hasonló, de mégis más!

angján Altisztek hangján Altisztek hangján Altisztek hangján Altisztek hangján Altisztek hangján

TARTALOM

A hónap üzenete	2
A nyelvtanulás szerepe és jelentősége	3
Az altiszti támogató csatorna	6
Ha elindul az oszlop	8
Jutas hagyatéka	10
Világosan mutatni a célt	14
A katonai vezetés folytonosságának alfája és ómegája az altiszti állomány kezében van	16
Új irány a Honvéd Üdülőben	18
Funkcionális edzés a jövő haderejében	20
Amerikai vezénylőzászlós látogatása	21
II. Rock and roll lépcsőfutás	22
Humor	23
Történelmi visszatekintés	24

A HÓNAP ÜZENETE

A Honvéd Altiszti Folyóirat 3. számának megjelenése júniusban esedékes. Ez a hónap félreérthetetlenül a nyár kezdetét jelenti, vagyis amikor a zaklatott és túlzásfolt fél év után többségünk vakációra mehet. Azt mondják, és sokunkkal minden bizonnyal így van, ekkor feltöltődik a lélek és megpihen a test. Legalábbis a sztereotip fantáziaképben.

Nos, valójában a júniusnak számomra ez évben a fentieknél több, mélyebb tartalmi jelentése és érdemes üzenete is van. Ismételten a Balkánon szolgálva tovább erősödött bennem a tudat, hogy a magyar katonáknak milyen messzi időkre visszanyúló kapcsolatuk van Európa e térségével. Meglátogatva néhány történelmi esemény helyszínét, elgondolkodtam azon, hogy elődeink milyen körülmények között voltak jelen és harcoltak a Drina vagy a Száva folyók vonalában, hogyan végezték reggeli tisztálkodásukat a Lim folyó hideg, gyakorta jeges és sebes vizében. Mi lehetett az utolsó gondolata Ferenc Ferdinánd trónörökösnek Szarajevóban 1914. június 28-án, úgy 11 óra tájékán. Akkor már az Osztrák–Magyar Monarchia katonái harminchat éve szolgáltak Bosznia-Hercegovinában és egy kicsivel az akkori határokon is túl. Ez a június végi nap anynyiból figyelmeztető, hogy 1389-ben, pár száz kilométerrel lentebb délkeletre a keresztény hadsereg ütközött meg az Oszmán Birodalommal. Szerb, albán, bosnyák katonák, illetve magyar, horvát, lengyel lovagok együtt állták útját I. Murád szultán előrenyomuló seregének. Az első rigómezei csata helyszínén, a lankás dombokon és a völgyekben ezer meg ezer katona, köztük sok magyar alussza örök álmát.

A történelem forgatagában most is jelen vannak a magyar katonák Bosznia-Hercegovinában és itt, Koszovóban. A törzsben szolgálók mellett a KFOR harcászati képességét erősítjük, közvetlen portugál és amerikai parancsnokság alatt, valamint összekötő és megfigyelő csoporttal részesei vagyunk a parancsnokság egyre fontosabb nem kinetikus elemének. A június 4-én megrendezett KFOR Nyári Fesztivál kiemelt eseménye volt a magyar ejtőernyős katonák egyedülálló produkciója, aminek részeként a NATO és a KFOR aktuális váltásának zászlóit lobogtatták meg, amikor – szinte a rigómezei csaták helyszíne fölött – több ezer méterről, helikopterből leugorva közeledtek a Camp Film City területén kijelölt célterületre. A tábor kijelölt területét megtöltő tömegben apák, anyák és gyermekeik ámulva és elismeréssel nézték a Magyar Honvédség ejtőernyőseit. Ebben a kavalkádban megható volt látni, amint a magyar nemzeti lobogó – mintegy tisztelegve a korábbi történelmi eseményeknek és a jelen levő katonáknak és civileknek – megérkezik. Úgy gondolom, napjaink cselekedeteit majdan valamikor, valakik szintén olyan tisztelettel idézik fel, mint ahogy mi magunk is megtehetjük ezt 2016 júniusában.

Dr. Murinkó Attila alezredes

A NYELVTANULÁS SZEREPE ÉS JELENTŐSÉGE

Esély az előmenetelre

Valószínűleg számtalan katonatársam már akkor a fejéhez kap, mikor a címet elolvassa. Te jó ég! Mit akarnak már megint a nyelvtanulással? Miért is kell nekem nyelvet tanulnom, mikor anyanyelvi szinten beszélek magyarul? Miért is kell ez nekem, mikor úgyszólván csak szökőévenként találkozok olyan személlyel, aki nem beszél nemzeti csodálatos nyelvét? Miért kellene nekem a családomtól távol egy nyelvet tanulnom, aminek semmi hasznát nem veszem majd? Sok esetben még ma is ezek az első kérdések, amik a katonákban felmerülnek. Azonban a válasz egyből megszületik, mikor hirtelen szembejön velem egy a szövetségi rendszerünkben lévő állam katonája, egy hónán át tartó missziós beosztás, egy nemzetközi lehetőség vagy egy előmeneteli esély, ahol a nyelvvizsga a beosztásba helyezés feltétele. Általában ilyenkor teszi fel az érintett személy magának a kérdést: Nekem miért nincs? Mit tehettem volna, hogy megszerezsem? Megtettem-e érte minden tőlem telhetőt? Azonban ilyenkor általában már késő. Ahogyan szoktuk mondani, a vonat elment – egy idegen nyelvet nem lehet hetek alatt megtanulni, és a hónán át tartó előmenetel, a vágyott missziós szolgálat lehetősége már kútba is esett.

Cél a használható nyelvtudás

A nyelvtanulás hosszú, megerőltető folyamat. Energiát, időt, pénzt kell rááldozni. Bele kell gondolni, megéri-e. Ha már megtanultuk, folyamatosan szinten is kell tartani a tudásunkat, erősíteni,

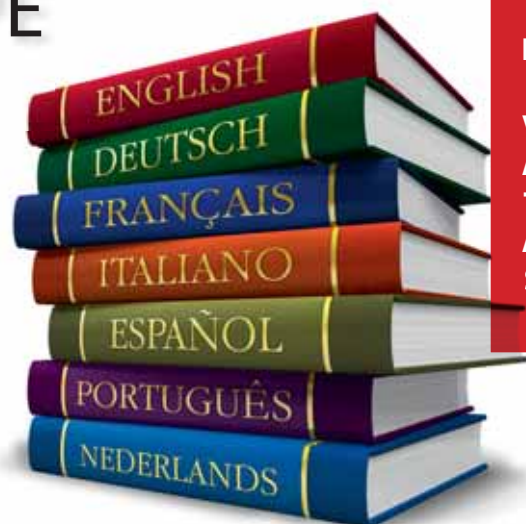
A nyelvtudás ma már egyre gyakrabban az altisztek számára is követelmény

mélyíteni kell azt, addig, amíg az készség szintjévé nem válik. És hangsúlyoznám, nem az a lényeg, hogy mindent tudjunk, hanem az, hogy amit megtanultunk, azt használni is tudjuk. Ebben az esetben jöhet szembe egy amerikai, német, olasz vagy bolgár katona. Ha azt kérdi angolul, hogy vagyok, tudok majd válaszolni, és vissza is tudok majd kérdezni. Ha jön egy missziós nyelvi felmérés, könnyedén veszem az akadályt. Mellesleg felkeltheti az érdeklődést egy szám a HJT-ből, a 102,9. Ez nem egy rádióállomás frekvenciája, hanem egy szorzószám, amivel a mindenkor honvédelmi alapilletményt kell felszorozni, hogy megkapjuk a felsőfokú nyelvvizsgáért járó idegennyelv-tudási pótlékot. Ez jelentős összeg, az idei évben egészen pontosan 41 304 forint.

Akkor mi is lesz, amit kaphatunk a befektetett energiáért? Kapunk büszkeséget, tudást, határozottságot, magabiztosságot, lehetőséget, biztosabb jövőképet és még anyagi előnyt is. Természetesen nem hanyagolható el az a tény sem, hogy a szövetséges állam katonája, akivel találkoztam is, nyugtázni fogja tudásomat. „Ez a magyar gyerek jó srác, értette mit akarok, tudtam vele kommunikálni” – mondja majd magának. Tudott nekem segíteni. Vinni fogja a magyar katona hírnevét, és egy dolog biztos: a következő alkalommal, mikor magyar katonával találkozok, a hozzáállása, a kapcsolatfelvétele, a közvetlensége is más lesz. Csak gondoljunk bele, milyen jól is esik nekünk, ha egy külföldi, még ha akcentussal megkérdőjelezhető nyelvhelyességgel is, de anyanyelvünkön szól hozzánk.

Nyelvtanulás: egyéni és családi áldozatvállalás

Hiszem és vallom, hogy ha tanulunk és beleadunk mindent, akkor sikeresebbek lehetünk. Katonai pályámat 1996-ban sorkatonaként kezdtem. Már akkor szerencsémre középfokú angol szóbeli nyelvvizsgával rendelkeztem. Ezáltal sorkötelezetteként is könnyebb volt az életem, mert a személyi lapomon volt egy ilyen bejegyzés. Tudtam segíteni

és támogatni parancsnokaim munkáját. Éveken keresztül ez nekem is elég volt. 2002-ben érkezett az első külszolgálat, Ciprus (UNFICYP). Itt őrmesterként lettem logisztikai tiszthelyettes, amit nagyrészt a nyelvtudásomnak köszönhettem. A sor több misszióval folytatódott, eddig négy alkalommal, összesen négy évet töltöttem különféle külföldi beosztásokban, Afganisztánban és Cipruson.

Mindemellett egyre többször volt lehetőség itthon is alkalmazni nyelvtudásomat. A kulcskérdés mindig ugyanaz volt: „Do you speak English?” A válasz pedig: „Yes, I do.” Egyre többet foglalkoztam nyelvtanulással, és egyre jobban élveztem. Mára felsőfokú angol és – az afganisztáni német katonabarátok hatására – már német középfokú nyelvvizsgával is rendelkezem. Mindezt önerőből, magántanárok segítségével, és a családom hatalmas áldozatvállalása mellett tettem. A kulcsszó itt az áldozatvállalás, anélkül nem megy. Akinek nyelvvizsgája van, azért nemcsak ő, hanem családja, a kollégái és a környezete is megdolgozott. Ez nemcsak egyéni siker, hanem azoké is, akik támogatnak minket. Mindenkitől időt veszünk el, és időt áldozunk. A megszerzett tudás azonban nem csak egy hivatalos papír, annál jóval több, mert mosolyt csal az arcunkra egy feliratos film alatt, boldogít, ha külföldre pályázunk, előrevisz a ranglétrán, segít egy külföldi nyaralás alkalmával.

Angol nyelvismeret: a NATO-ban alapfeltétel

Napjainkban az idegennyelvtudás szerepe és jelentősége több szempontból is

A közös munkanyelv általában az angol

vitathatatlan. A kulturális, gazdasági és nemzetközi kapcsolati rendszerekben betöltött szerepe is felértékelődött. Az informatika térhódításával a világ kapui kinyíltak, egyre több információt kapunk, egyre többet kell feldolgozunk és tárolnunk, továbbítanunk. A NATO-tagságunk, a globalizáció, a nemzetközi szervezetek bővülése egyre fontosabbá teszik azt, hogy legalább a világ elsődleges üzleti és diplomáciai nyelvének tartott angol nyelvet képesek legyünk használni és érteni. Gondoljunk csak bele: Twitter, Facebook, világháló, angol nyelvű műsorok, weblapok, hivatkozások. Temérdek szükséges információ, melyek nagy része csak angol nyelven lelhető fel. Azonban minél több nyelvet beszélünk és azt minél magasabb szinten tesszük, esélyünk a munkaerőpiacon való jobb elhelyezkedéshez exponenciálisan nő.

Hasonlóképpen van ez a Magyar Honvédségnél is. Minél több és magasabb szintű a nyelvismeretünk, annál jobb eséllyel pályázhatunk magasabb beosztásokra. Természetesen ez önmagában nem minden. De nézzünk csak

meg egy pályázati felhívást, ahol nem követelmény a nyelvtudás, az esetek nagy részében ott is minimum előnyt jelent. Ha tanulunk, akkor az agyunk dolgozik, fejlődik és erősödik, ezáltal mi is erősebbek leszünk. Ha mi erősebbek leszünk, akkor általunk több és gazdagabb lesz az a szervezet, ahol szolgálatot teljesítünk. Elsőre furcsán hangozhat, de ezt végiggondolva pontosan oda jutunk, hogy az ország, ahol élünk, minden egyes általunk megtanult szó, kifejezés vagy nyelvtani szerkezet elsajátításával erősebb lesz.

Magyarország 1999 óta tagja a legnagyobb és legerősebb védelmi szervezetnek, a NATO-nak, ezért a nyelvtudás mint képesség még kiemelkedőbb szerepet kapott. A szervezet tagjaként számtalan kötelezettséggel, ugyanakkor joggal is rendelkezünk. A NATO 1949-ben alakult, eredetileg katonai szövetség, mely közös politikai érdekeket is képvisel. Hivatalos nyelve az angol

2011-ben Székesfehérvárott francia nyelvtanfolyam indult, melyet Merdaci Alexis ezredes, francia véderőattasé nyitott meg

Képzési év	Tanfolyamok típusa	Tanfolyamok száma	Létszám	Férfi	Nő
2007	STANAG1.1.1.1	2	83	75	8
2007	STANAG 2.2.2.2	2	24	22	2
2008	STANAG1.1.1.1	2	82	71	11
2008	STANAG 2.2.2.2	2	25	19	6
2009	STANAG1.1.1.1	2	93	72	21
2009	STANAG 2.2.2.2	2	24	18	6
2010	STANAG1.1.1.1	2	94	69	25
2010	STANAG 2.2.2.2	2	24	18	6
2011	STANAG1.1.1.1	2	101	72	29
2011	STANAG 2.2.2.2	1	12	11	1
2012	STANAG1.1.1.1	2	109	76	33
2013	STANAG1.1.1.1	2	47	40	7
2013	STANAG 2.2.2.2	1	35	32	2
2014	STANAG1.1.1.1	2	57	47	10
2014	STANAG 2.2.2.2	2	25	21	4
2015	STANAG1.1.1.1	2	65	59	6
2015	STANAG 2.2.2.2	2	9	8	1
Összesen		32	909	731	178

Tanfolyami nyelvképzés az MH Altiszti Akadémián és jogelődeinél, 2007–2015 között

A „Cultural Understanding and Language Proficiency” (CULP) elnevezésű program keretében, 2014 nyarán mintegy harminc amerikai kadét és oktató érkezett hazánkba. A vendégek a Magyar Honvédség különböző alakulatainál angol nyelvórákat tartottak

és a francia. Jelenleg 28 állam tagja a szövetségnek. Szövetségi szerepvállalásunkból következően számtalan feladatunk adódik. Részt veszünk közös művelési feladatokban, beosztásokat töltünk be a közös törzsekben, közös kiképzéseket folytatunk a szövetségeseinkkel, egységesített szabályzatokat és normarendszereket alkotunk. Tesszük mindezt úgy, hogy közben a szövetség hivatalos nyelveit használjuk, azon belül is kiemelkedő súllyal az angolt.

Megéri az áldozat

Az angol munkanyelv ebben az esetben. Tudása, ismerete nélkül, lássuk be, nem menne a kapcsolattartás. Nem lehet folyamatosan egyfajta activity-t játszani, nem célravezető, és ami a legfontosabb, nem is egyértelmű. Fel kell készülnünk arra, hogy egyre több angol nyelvű dokumentummal, szabállyal, utasítással fogunk találkozni. Ha a Magyar Honvédség erre nem is tud minket azonnal felkészíteni, mert éppen nincsen elég hely a nyelvtanfolyamon vagy éppen korlátozott az erre fordítható pénzügyi keret, akkor áldozunk mi. Áldozunk anyagiakban, időben, energiában. Győzzük meg családunkat, kollégáinkat, ám elsősorban önmagunkat, hogy érdemes ebbe fektetni. A rendszerváltozás előtti politikai okokkal megerősített kötelező orosz nyelvoktatás helyébe az angol nyelvképzés lépett, mely kezdetben a mennyiségi, majd a minőségi képzés felé tolódott. A Magyar Honvédségen belül kiemelten fontos, hogy az állomány minél nagyobb százaléka képes legyen idegen nyelvet beszélni, idegen nyelvű közegben munkát végezni és kommunikálni.

Imponáló számok

A 2000-es évek elején hazánkban a nyugati nyelvek ismerete általában

alacsony volt, még kevesebben rendelkeztek nyelvvizsgával. Az orosz nyelv oktatása mellett csak a speciális szakmacsoportok esetében, például a felderítőknél volt jellemző a nyugati nyelvek oktatása. Ekkor az angol nyelvtudással rendelkező katonák száma még alig haladta meg az 500 főt (A NATO-csatlakozáskor a magyar haderő létszáma 70 000 fő körül volt, melynek körülbelül egynegyedét sorkatonák tették ki). Mára a helyzet jelentősen javult, mind a tiszti, altiszti és legénységi állomány tekintetében. Ide azonban hosszú és rögös út vezetett. Az altiszti állomány nyelvi képzésében a Magyar Honvédség Altiszti Akadémia és jogelőd szervezetei kiemelt fontossággal bírnak, habár a Nemzeti Közszolgálati Egyetemen és jogelődjeinél, valamint az alakulatoknál is folytatnak nyelvképzést, jóllehet ezeken a tanfolyamokon nem csak altisztek vesznek részt. A mellékelt táblázatban az angol nyelvi képzésekből származó statisztikai adatokat foglaltam össze, melyekből tisztán érzékelhető, hogy a Magyar Honvédség mennyi energiát fordít az altiszti állomány nyelvi képzésére. Jelen esetben 2007-től állnak rendelkezésemre adatok, de ebből is kitérünk a lényegre, hatalmas a fejlődés a nyelvi képzések területén.

A táblázatból kiderül: míg a rendszerváltozás idején, haderőszinten beszélhettünk 500 főről, akik valamilyen szintű angol nyelvtudással rendelkeztek, addig csak az elmúlt 9 évben és csak az MH Altiszti Akadémián 909 fő nyelvképzését valósították meg. Szembetűnő az is, miszerint ebben az időszakban már gőzerővel folyt az altisztek vonatkozásában a STANAG 2.2.2.2 képzés is, mely erős középfokú nyelvtudással vétezi fel a hallgatókat. Emellett az sem elhanyagolható, hogy a tanfolyam költ-

A budapesti Olasz Intézetben 2014-ben katonák részvételével rendeztek olasz nyelvtanfolyamot. A résztvevőket, az olasz nagykövét asszony társaságában Vargha Tamás, a HM parlamenti államtitkára köszöntötte

Helyzetértékelés többnemzeti gyakorlaton

ségei mellett ezen időszakban a Magyar Honvédség elhelyezést, élelmezési ellátást, utazási költségtérítést, illetményt is biztosít. Azt gondolom, ilyen nagyléptékű és színvonalú oktatás nélkül nem juthattunk volna el odáig, hogy jelenleg a körülbelül 8000 fős altiszti kar nagy része már képes idegen nyelvi környezetben is megállni a helyét és képviselni hazánk altiszti karát.

A folyamatos fejlődés ma alapkövetelmény

Kriston főtörzszászlós, a Magyar Honvédség vezénylőzászlósa egy, a Magyar Hírlap Online-nak 2015. 07. 14-én adott interjúban aláhúzta: „Mára a világ egyik legmagasabban képzett, legtapasztaltabb altiszti állománya dolgozik a haderőnél. Ezt a NATO is elismeri, hiszen több fórumon is kiemelték a magyar altisztek képzettségét. A magyar altisztek nyitottak, önállóan és hatékonyan kell lenniük, fontos továbbá a képzettség és a nyelvtudás.” A tanulás iránti elkötelezettség az Altiszti Hitvallásban is szerepel: „Altisztként hivatásom mestere vagyok. Személyes ambícióimat, tudásomat és időmet arra használom, hogy szakterületemen minél képzetesebb és hatékonyabb legyek. Töreksem a folyamatos fejlődésre, az új eljárások elsajátítására.” A Magyar Honvédség első altiszti szavai egy mondatban összefoglalják azt, amiről ez a cikk szól. Tanulni, fejlődni kell, és meglesz az elismerés mind hazai, mind pedig nemzetközi viszonylatban.

Végezetül őszintén bízom benne, hogy a jelen írásomban közölt információk minél több katonatársam érdeklődését felkeltik. Remélem, hogy lesznek olyanok, akik a cikk tartalmából kiindulva erőt merítenek és a tanulás útjára lépnek, annak érdekében, hogy céljaikat minél hamarabb és zökkenőmentesebben elérhessék.

Sarvajcz József zászlós
Fotó: HM Zrínyi Kft.

A Zrínyi Kiadó újdonsága

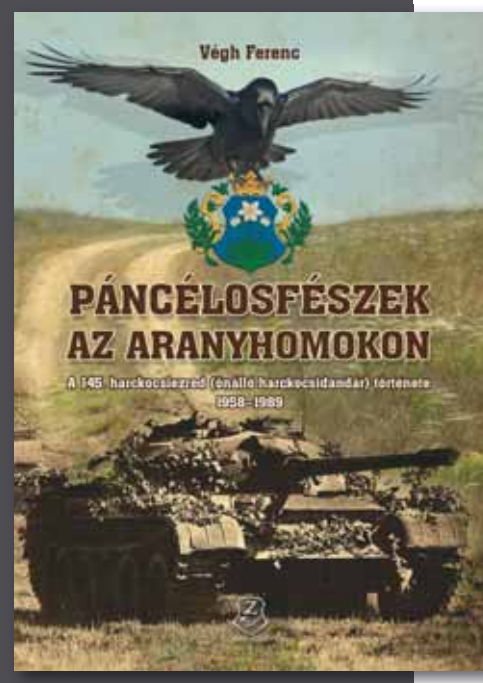
Végh Ferenc Páncélosfészek az Aranyhomokon

A 145. harckocsiezred
(önálló harckocsidandár)
története, 1958–1989

A harckocsizó fegyvernem a „harcmező ökle”, mely éppen száz éve van jelen a harctereken. A magyar páncélos csapatoknál katonák ezrei tanulták meg ennek az ember próbáló, elsőpró erővel rendelkező, félelmetes eszköznek a kezelését. Aki egyszer kapcsolatba került a harckocsival, az örökre a páncélos csapatokhoz kötődik.

Végh Ferenc ny. vezérezredes, a legendás alakulat egykori parancsnoka a kötetben azoknak a harckocsizó katonáknak és támogatóiknak állít emléket, akik 31 éven keresztül a 145. harckocsiezrednél, majd önálló harckocsidandárnál szolgáltak és mestereivé váltak a szakmának. Azoknak, akik áldozatos munkájukkal létrehozták, fejlesztették és megszűnéséig fenntartották ezt az ember próbáló fegyvernemet, és akik a mai napig ápolják a páncélosok dicső történetét, kultúráját, hagyományait.

További információ, vásárlás:
shop.hmzrinyi.hu

AZ ALTISZTI TÁMOGATÓ CSATORNA

Közel 16 évvel ezelőtt egy előadásorozaton került előtérbe, hogy a Magyar Honvédség, közelítve a nyugati hatalmakhoz, csatlakozva a NATO-hoz, a magyar sajátosságoknak megfelelően átszervezné, illetve megújítaná vezetői rendszerét. Az ország NATO-integrációs feladatai során egyre világosabbá vált, hogy az egyes vezetési és végrehajtói szinteken egymással nem beazonosítható beosztású és rendfokozatú katonáknak kellett együttműködniük (tisz, altiszt). Ez a kezdeti udvariassági körök után azonban egyre több problémát okozott. Ezen okok alapján kezdődött meg a tiszthelyettesi kar szerepének teljes átgondolása, a tiszthelyettesi karba vetett bizalom megteremtése.

1999 közepén Budapesten, a Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetemen rendezték meg az „Altiszt 2000” című konferenciát, ahol a fent említett gondolatokat megfogalmazták. Jóllehet a tiszthelyettesi kar hatás- és feladatkörét később munkálták csak ki, ehhez képest a légiérő már 2000-ben alkalmazni kezdte a tiszthelyettesi csatornát. Az akkor még szakaszparancsnoki beosztásokat betöltő tiszthelyetteseknek is el kellett magyarázni, hogy ez a rendszer hosszú távon a tiszthelyettesi kar megerősödéséhez, fejlődéséhez, elismeréséhez vezet. A folyamat lassan ment végbe, hiszen Bogdán Tibor törzsszászlóst csak 2003-ban nevezték ki a Magyar Honvédség első vezénylőzászlósának; beosztását a vezérkari főnök alárendeltségében végezte. Az MH Szárazföldi Parancsokság vezénylőzászlósi beosztását Zsótér János főtörzsszászlós látta el ekkor, aki összekötőként is működött a Magyar Honvédség vezénylőzászlósa

Az Összhaderőnemi Vezető Altiszti Tanfolyam (ÖVAT) megnyitója 2015 szeptemberében Szentendrén

és az egység-vezénylőzászlósok között. Ezzel párhuzamosan kellett kiépíteni és működtetni a tiszthelyettesi támogató csatornát.

Így, visszatekintve az elmúlt 16 évre, valóban elindult a fejlődés az altiszti állomány körében, amely során voltak kiemelkedőbb időszakok és természetesen akadt rengeteg nehézség is. A cél a jövőre nézve az volt, hogy az altiszti kar a honvédség gerincévé váljon.

„A törvények és a szolgálati szabályzat a tiszteket ruházta föl döntéshozó és végrehajtó hatalommal, és a hatalommal járó, gyakorlatilag korlátlan felelősséggel is. Az altiszt rendfokozatból, beosztásából, szaktudásából származó hatalma minimális. Tekintélyének forrása az, hogy a tiszteket átruházta rá hatalma egy részét.”¹

Kiss Álmos Péter

A Magyar Honvédség Szolgálati Szabályzata, az Ált/23. 103. és 104. pontja leírja az egység-vezénylőzászlós kötelességeit. Mielőtt e pontokkal részletesen foglalkoznánk, megemlítem a szabályzat 27. és 28. pontjait, melyek az általános feladatokat foglalják össze:

„27. pont: A parancsnok vezetői tevékenységének segítése, a zászlósi, tiszthelyettesi, tisztési és rendfokozat nélküli állomány végrehajtói tevékenységének hatékonyabb megszervezése és felügyelete érdekében, a parancsnok közvetlen alárendeltségében a csapa-

toknál és egyéb katonai szervezeteknél vezénylőzászlós teljesít szolgálatot. A vezénylőzászlós szolgálati előjárója az adott katonai szervezet zászlós, tiszthelyettes, tiszt és rendfokozat nélküli személyi állományának.

28. pont: Minden szintű vezénylőzászlós az adott katonai szervezetnél felelős a parancsnok vezetési tevékenységének támogatásáért, a katonai rend, szervezetség és az egészséges katonai szellem kialakításáért és fenntartásáért, a zászlósi és tiszthelyettesi állomány pályán tartásának eredményességéért, a szolgálati alárendeltségébe tartozó katonák felkészültségéért, a tiszthelyettesi támogató lánc működtetéséért és az előjáróktól kapott feladatok végrehajtásáért.”²

Így, elolvasva ez a két pont egyszerűnek és egyértelműnek hangzik, viszont a megvalósításuk számos problémába ütközik még ma is. Ahhoz, hogy a parancsnokot a vezénylőzászlós eredményesen tudja támogatni, rengeteg tapasztalat birtokában kell hogy legyen. Nem véletlen, hogy a nyugati hadseregekben, ahol ez a beosztás rendszeresítve van és jól működik, a legtöbb esetben a rangidős altisztek egy-két évvel idősebbek a parancsnokaiknál.

Minden vezénylőzászlós azzal a tudattal kell segíteni és olyan hozzáállással kell támogatni a parancsnokát, hogy az a tiszteket egyszer akár a Honvéd Vezérkar főnöke is lehet. Ez különösen igaz a szakaszaltisztekre, hiszen ők találkoznak és dolgoznak először együtt a fiatal hadnagyokkal – és mint tudjuk, az

A vezénylőzászlósok csak megfelelő tapasztalatok birtokában képesek támogatni a parancsnokot munkájában

¹ Kiss Álmos Péter: Altisztek az Egyesült Államok hadseregében. Hadtudományi Tájékoztató, 1999/6.

² MH Szolgálati Szabályzat, Ált/23.

első benyomás a legfontosabb, mely az egész pályafutásra kihat. Gyakran még ma is nehéz tudatosítani és elfogadtatni, hogy a szakaszaltisztek mekkora részt vállalnak és mekkora felelősséggel tartoznak a szakaszparancsnoki állomány „kineveléséért”. Nekik kell végrehajtaniuk a kisalegység vezetését. A tiszt tervez, ő a „gondolkodó”, a stratégia, aki célokat tűz ki, az altiszt a tapasztalatai birtokában javaslattal él a folyamatban, végzi az állomány kiképzését, és a kész tervet végrehajtatja az állománnyal. Ezt tartom a folyamat egyik legfontosabb részének, vagyis hogy a tiszt nem foglalkozik a végrehajtás részleteivel és nem folyik bele a végrehajtásba, ugyanakkor ellenőriz. A rendszer felborulhat, ha a tiszt végzi el az altiszt munkáját, illetve nem vonja be az altisztet az előkészületekbe. Ha a tiszt képezi ki például a rajokat, és nem szakít elég időt a tervezésre, akkor ez sok kis apró hibához vezethet, és a kisalegység nem éri el azt a célt, melyet az előjáró kitűzött elé.

Véleményem szerint, ha a tiszttel, akit a Magyar Honvédség négy éven keresztül parancsnoki beosztás ellátására készített fel, altiszti munkát végeztünk – pl. katonák, kezelőszemélyzet, raj kiképzése –, akkor nem a végzettségének megfelelően alkalmazzuk, vagyis leértékeljük azt a széles körű tudást, amit elsajátított.

A támogató csatorna a hivatalos szolgálati út mellett létezik, kell hogy létezz

Az elmúlt évtizedek munkája arra irányult, hogy az altiszti kar a honvédség gerincévé váljon

Bogdán Tibor törzsszázlóst 2003-ban nevezték ki a Magyar Honvédség első vezénylőzászlósának

zen, azzal a céllal, hogy kiegészítse, ha kell, kisegítse azt. Felépítése és működése sokkal szerteágazóbb és kevésbé formális a parancsnoki láncnál. Az altiszteknek ezen a csatornán keresztül kell kapniuk a részletes információkat, utasításokat a parancsok végrehajtásához az egységen belül. Ezen szerep mellett egy visszacsatolási funkciót is ellát, mely a vezetők számára fontos. Az altiszt rendezi az adminisztrációt, végrehajta és végrehajtatja a kapott utasításokat, parancsokat, fenntartja a rendet, valójában ő az alegység napi életének irányítója, és mint ilyenek az apró részletekre is figyelnie kell.

A Szolgálati Szabályzatban az egység-vezénylőzászlósra vonatkozó köteleességek közül egyet emelek ki:

„104. c) a parancsnok parancsainak megfelelően tervezze, szervezze és vezesse a zászlósok és tiszthelyettesek részére az egység szintű oktató-módszertani foglalkozásokat, átképzéseket, továbbképzéseket és önképzéseket”³

Az idézett rész magában foglalja, hogy a vezénylőzászlóst a törzson belül a különböző részlegvezetők is partnernek kell hogy tekintsék a munkájuk során, és azt is, hogy a parancsnok parancsait az adott rangidős altiszt érvényre tudja juttatni a törzson belül. Tapasztalataim szerint ez a mai Magyar Honvédségben

3 MH Szolgálati Szabályzat, Ált/23. 104.pont c) bekezdése.

sajnos nem valósul meg, mivel a részlegvezetők sok esetben nem vonják be kellő mélységben a tervezésbe a rangidős altiszteket, hanem kész tények elé állítják őket. Az oktató-módszertani foglalkozásokat sok esetben csak nagyon felszínesen hajtják végre, pedig rengeteg olyan tapasztalt tiszt, altiszt szolgál az alegységeknél, akik a fiatalabbak részére különféle módszereket tudnának átadni, ismereteket tanítani ugyanabban a tárgykörben. Ez elősegítené az állomány motiváltságának a fenntartását és a kiképzés színésítését is. A továbbképzésnek nemcsak az iskolai képzésben van helye, hanem az alegységeknél is. Alegységnél folyó továbbképzésen azt értem, hogy a rajparancsnok beelásson a szakaszaltiszt, a szakaszaltiszt a század-vezénylőzászlós és így tovább feladataiba, hisz ez egyben felkészítés is kell hogy legyen egy magasabb pozíció betöltésére. A fiatal altiszt így már a karrierje elején egy kicsivel nagyobb részt látna át a hadsereg működéséből, és már akkor rá lenne kényszerítve a szélesebb látókörű gondolkodásmódra, „kitekintene a saját kis dobozából a többiek felé”.

A Szolgálati Szabályzatban meghatározottak nem tartalmazzák részletesen azokat a feladatokat, melyek gyakorlatok, illetve különleges jogrend elrendelése esetén várnak egy felkészült altisztre. A Magyar Honvédség Törzsszolgálati Szabályzata már említést tesz a vezénylőzászlós ezen irányú feladatairól, ám véleményem és tapasztalataim szerint a vezénylőzászlós teendői néhol összekeverednek a nyugaton alkalmazott törzs rangidős altiszt feladataival (Operation Sergeant Major)⁴.

*Balogh József
törzsszázlós*

4 Operation Sergeant Major az amerikai hadseregben a törzs rangidős altisztje, aki – a harcvezető tiszttel együtt – felel a harcálláspont berendezéséért.

A Zrínyi Kiadó újdonsága

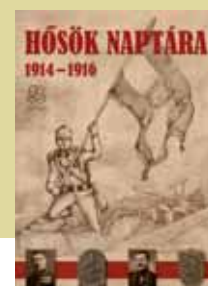
Hősök naptára

Szerkesztők: Illésfalvi Péter, Maruzs Roland, Szentváry-Lukács János

Ez a könyv azért íródott, hogy a ma embere se felejtkezzen el a Nagy Háború kisembereiről. Az utókor ne csak mint hadi események kronologikus sorára gondoljon az első világháború éveire, és a harcoló, küzdelmekben elesett katonák ne szürküljenek nevékké. Hősök voltak ők, akik helyálltak a rettenetben, kitartottak a vérzivatarban, bátrak voltak, leleményesek és önfeláldozóak.

A könyvet kitérítések fényképei és portrék illusztrálják.

Információ és vásárlás: shop.hmzrinyi.hu

A nagy távolságú vezetési gyakorlat menetoszlopa

A gépjárművek mintegy 200 km-t tettek meg

HA ELINDUL AZ OSZLOP

A siker kulcsa a lehetőségek maximális kihasználása

Idén is végrehajtotta a Magyar Honvédség Katonai Közlekedési Központ (MH KKK) szállító- és szállítmánykísérő részlege a tervezett nagy távolságú vezetési gyakorlatot 2016. május 3–5. között. Az állománynak ismételtlen számot kellett adnia szakmai felkészültségéről és elhivatottságáról. A gyakorlaton a Magyar Honvédség Anyagellátó Raktárbázis (MH ARB) kijelölt gépjárművezetői állománya is részt vett a két alakulat legnagyobb öröme, ugyanis nemcsak a közös alárendeltség, hanem a szoros együttműködés is állandó. Az együttes felkészülés alapját az osztályba soroló vizsgáztatás képezte, amellyel egy időben az alakulat szállítmánykísérői készültek fel az oszlopmenetek forgalomszabályozással történő biztosítá-

tására és a katonai szállítmányok őrzésére, védelmére.

A feladat a már megszokott módon kezdődött. A besorolást, szemrevételezést követően a menetparancs kiadásával indult az első nap, amely az 5/A vezetési gyakorlat végrehajtásáról szólt, nappal megközelítőleg 200 km távolságon, autópályán, főúton, mellékúton. Ez a vezetési gyakorlat tökéletes lehetőséget adott a gépjárművezetők tevékenységének gyakoroltatására nagy távolságú oszlopmenetben.

A menet végrehajtása alatt a Magyar Honvédség Katonai Közlekedési Központ Közlekedési Anyagtároló és Kiképző Részleg (MH KKK KÖAR) objektumában szolgálók az állomány fogadására, elszállásolására és ellátá-

sára készültek fel. Bár az ilyen jellegű feladatokat az elmúlt években már számtalan esetben sikeresen végrehajtották, a gyakorlás és a folyamatos felkészülés ezen a területen is elengedhetetlen.

A menetoszlop Táborfalva helyőrségbe érkezését követően a technikai kiszolgálások, az oktatóvezetők eligazítása, a fegyverek karbantartása és a tapasztalatok összegzése után kezdődhetett meg a megérdemelt pihenés.

A második napon a szállítócsoporthoz és az MH ARB kijelölt állománya a 6. számú terepvezetés és a vizsga során hajtotta végre az előírt feladatokat (a tüzelőállásba ki-be állást, „S” szűk átjárón történő áthaladást, rámpára tolatást, „Y” fordulást, vizesárok és egyéb természetes akadályok leküzdését). Az erdős terepszakaszok leküzdése föld- és műúton, különböző gépjárműtípusokkal lehetőséget adott a katonák képességeinek növelésére.

A terepvezetéssel egy időben végrehajtották a szállító- és szállítmánykísérő részleg szállítmánykísérő csoportjának szakkiképzését imitációs anyagok és gépjárművek bevonásával. A szakkiképzés a katonai szállítmányok őrzése-védelme során előforduló rendkívüli eseményekre (például természeti katasztrófa, közúti baleset) készítette fel a katonákat. A fegyveres támadásokra történő reagálás gyakorlása ellenerő bevonásával kiemelten fontos az alegység számára, ezért erre a csoport altisztjei különös figyelmet fordítottak.

Az őr fegyverhasználatára, a jogos, a kötelező és a jogtalan fegyverhasználattal kapcsolatos egyéb rendszabályok, ezek variációi között és vasúton – a katonák nagy öröme – vaklőszerszeggel gazdagon ellátva lettek végrehajtvva.

A terepvezetéssel egy időben végrehajtották a szállító- és szállítmánykísérő részleg szakkiképzését is

autópályán, főúton és mellékúton

Akadályleküzdés

A gépjárművezetők a 2. napon gyakorolták a terepvezetést

A harmadik napon, az 5/A vezetési gyakorlat keretein belül, megközelítőleg 120 km távolságot megtéve érkeztek vissza az eszközök a telephelyre; az útvonalat forgalomszabályozással biztosította a szállítmánykísérő szakállomány.

A gyakorlat végrehajtását Bari Zsolt zászlós, a szállítóreszleg rangidős altisztje az alábbiak szerint összegezte: „Azt hiszem, sikerült az állományt a hétköznapi rutinfeladatok mókuskerekéből kirángatva egy igazi katonai élménnyel megajándékozni, mindezek mellett olyan tudással felruházni, amit rendkívüli esetek és körülmények között is fel tudnak használni.”

A gyakorlat maradéktalanul elérte a célját, mivel sikerült az állományt a megszokott feladatokon túl előre nem látható nehézségek leküzdésére is felkészíteni. A gépjárművezető-állomány ismét bebizonyította szakértelmét a különböző eszközök üzemeltetését illetően. Rendkívül fontos dolog, hogy az MH ARB katonái is részt vettek a

gyakorlaton. Ezáltal egységesíthettük és begyakorolhattuk azokat az eljárásokat, amelyekre a jövőben a két alakulatnak a közös munkához szüksége lesz. A szállítmánykísérők vonatkozásában élet-halál kérdése lehet egy elhibázott döntés a fegyverhasználat során. A gyakorlaton elkövetett, kijavított hibákból tanulva gyakoroltabb őrkatonák végzik majd a szállítmányok őrzését. Továbbá itt kell megemlítenem, hogy a feladat előkészítésében az MH KKK Közlekedés Műszaki Központ is részt vett. Az oszlopmenetek végrehajtására alkalmas útvonalak kijelölése, valamint az útvonalengedélyek kiadása ebben az esetben is kiemelkedő fontosságú volt. A számtalan napi feladat mellett a fenti mozgások figyelemmel kísérését a Magyar Honvédség Katonai Közlekedési Központ Szállítási Irányító Központ (MH KKK SZIK) szakemberei hajtották végre, szorosan együttműködve az oszlopparancsnokkal.

„Az ehhez hasonló gyakorlatok végrehajtása elengedhetetlen a folyamato-

san változó feladatok miatt. Bár csak három nap állt rendelkezésünkre, de a kitűzött célokat elértük. A siker kulcsa nem volt más, mint a lehetőségek maximális kihasználása a gyakorlásra” – zárta értékelését Bari zászlós.

Sári Zsolt törzszászlós (MH KKK)

Fotó:

Ernszt József törzszászlós (MH LK)

Az emlékezés mindenkinek fontos

Suhajda Bálint őrnagy, a KFOR parancsnokhelyettesének magyar szárnysegédje és Rene Höller főtörzszászlós, osztrák nemzetközi katonai rendész a Pristinától pár kilométerre északra található rigómezei csata emlékhelyénél szemlélik kiadványunkat, a Honvéd Altiszti Folyóíratot és az évszázadokkal ezelőtti csata helyszínét.

Kép és szöveg:

dr. Murinkó Attila alezredes

JUTAS HAGYATÉKA

A Magyar Honvédség vezénylőzászlósának elgondolása alapján a katonai szervezetek is lehetnek a negyedéves munkaértekezletek helyszínei, így lehetőség nyílik arra, hogy a Magyar Honvédség vezető altisztjei jobban megismerjék egymás munkáját és munkakörülményeit. A 2016. április 19. és 21. között megtartott I. negyedéves MH-vezénylőzászlósi munkaértekezletnek a Magyar Honvédség Légi Vezetési és Irányítási Központ (MH LVIK) adott otthont Veszprémben.

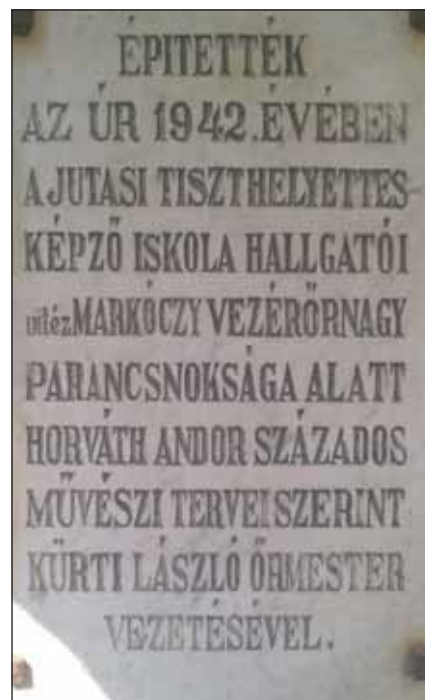
Szücs József ezredes, az MH LVIK parancsnoka köszöntötte az értekezleten részt vevő állományt, majd bemutatta a parancsnoksága alatt álló katonai szervezet történetét és feladatrendszerét. A vezénylőzászlósok egy rövid látogatást tehettek a katonai légi irányítás központjában, ahol betekintést kaptak az alakulat napi tevékenységébe. A megnyitót és a „túrát” követően a tervnek megfelelően vezették le a munkaértekezletet. Az értekezleten részt vevő állomány a tervezett napirend szerint este elfoglalta a szállását Balatonakarattyán, a Magyar Honvédség Rekreációs, Kiképzési és Konferencia Központjában.

A következő napon a rangidős altisztek Balatonszőlősön, egy apró, alig 600 lelket számláló Balaton-felvidéki faluban tettek látogatást. Megtekintették a jutasi elődök által épített katolikus templomot, a felújított református templomot és a faluházat. Az elődök tiszteletének kifejezésére és maradandó

emlékként az utódok számára Kriston István főtörzszászlós, a Magyar Honvédség vezénylőzászlósa és Négyesi Tibor főtörzszászlós, a Magyar Honvédség Összhaderőnemi Parancsnokság vezénylőzászlósa a Magyar Honvédség vezető altisztjei nevében a katolikus templom kertjében fát ültetett. Kriston főtörzszászlós a helyszínen méltatta a jutasi altiszteket, ugyanakkor szimbolikus értéként említette a felépített templomot: „Erős Hit, Erős Akarat”.

A templomban Balázs Tibor törzszászlós, a Magyar Honvédség Altiszti Akadémia megbízott vezénylőzászlósa, hiteles történeti források alapján ismertette a katolikus templom építésének történetét.

„Erős akarat minden akadályt legyőz, erős akarat csak erős hitből fakad” – ez az évszázadokon átívelő, ám a mai napig aktuális mottó volt a jutasi altisztképző iskola jelmondata. Ennek szellemében végeztek különböző közösséget segítő munkát az iskola növendékei, tanári kara, parancsnoka. Az iskola alosztályait a kiképzések során a környező falvakban szállásolták el. Elsősorban nem a katonai drill, mint inkább a jutasi szellem követelte meg azt, hogy az ideiglenes körletnek mindenképpen méltónak kellett lenni az iskola és katonaság hírnevéhez, még abban az esetben is, ha a falu házaiban csak egy napra vagy csak órákra voltak elhelyezve. Ez természetesen munkával járt. Az épület udvarán lévő járművek beállítása, a gazdasági eszközök, kő- és

Emléktábla örökíti meg a jutasi katonák áldozatos munkáját

farakások elrendezése, az udvar felsőpérése, általában a körlet lakályossá tétele alapkövetelmény volt. Ezt a munkát minden alegység kötelességszerűen, de lelkiismeretesen, nem kényszerből végezte el. Ha a kihelyezett század napokig maradt egy településen, akkor természetesen megismerkedett a falu népével is.

Az iskola egyik századát 1941 szeptemberében egy Balaton melletti községben, Balatonszőlősön szállásolták el. A falu tekintélyes része katolikus volt, azonban templomba egy távolabbi településre jártak. Az egyik kihelyezett gyakorlat alkalmával született meg a balatonszőlősi templom megépítésének a gondolata. A kihelyezett század a gyakorlat befejezésekor minden esetben díszszemlét tartott a falu főterén, bemutatva, hogy honvédeink milyen képzetek, katonások. Fontos volt ez abból a szempontból is, hogy a lakosság megismerje katonafiát. A díszszemlét az intézet parancsnoka, vitéz Markóczy János vezérőrnagy tartotta. A kemény jutasi legények földet rengető díszmenetben vonultak el parancsnokuk előtt, aki fogadta a tiszteletet. A díszmenet alatt egy idősebb néni igyekezett a parancsnok közelébe kerülni, és amikor mellé ért, rövid tételődés után megjegyezte: „Szép, szép ez a parádé, tiszt úr, de sajnos nekünk nincs katolikus templomunk!”

Markóczy vezérőrnagy ott, azonnal döntött: a falunak jövőre állni fog a

Faültetés a templomkertben

temploma. Beosztottjainak még pihe-
nére sem hagyott időt. Azonnal meg-
indult a tervezés, majd az építkezés.
Mivel a munka a kiképzési érdekek
szem előtt tartása mellett folyt, 1941-
ben a század csak az iskola lebontásá-
ig és az alapköv letételéig jutott el. Az
új iskolaév kezdetével új hallgatók, új
századok folytatták a munkát. Ez most
már az egész iskola szívügye volt. Vi-
téz Markóczy vezérőrnagy személye-
sen többször is ellenőrizte a munkát. A
templom terveit az iskola tanára, Hor-
váth Andor százados készítette. Mint a
Veszprémi Hírlap 1942. szeptember 2-i
száma is beszámolt róla, az építkezést
meglátogatta dr. Czapik Gyula veszpré-
mi megyéspüspök, Haász István tábori
püspök és Grósz József szombathelyi
megyéspüspök is. Az újság 1942 októ-
berében terjedelmes írással emlékezett
meg a templom felszenteléséről, majd
az ünnepség alkalmával tartott első es-
küvőről is.

A szertartáson részt vettek a jutasi
iskola növendékei, a környező falvak és
Balatonszőlős lakossága. „A közönség
lassan gyülekezik... – írta a Veszprémi
Hírlap – a katonák felvonulnak és so-
rakoznak a templom melletti téren,
megérkezik az ifjú menyasszony, akit

A jutasi intézmény növendékei és tanárai fontosnak tartották a közösséget segítő munkát

itt, az új templom felszentelése után ve-
zet oltárhoz Kürti László őrmester, aki
a templomépités munkáját nagy lelke-
sedéssel végezte”. A szertartáson részt
vett vitéz Markóczy vezérőrnagy mellett
dr. Niszler Theodor pannonhalmi per-
jel, dr. Gidró Bonifác tihanyi apát, a
veszprémi megyéspüspök képviselété-
ben pedig dr. Megyesi Schwarcz Róbert
püspöki titkár és Szemes József udvari
káplán. A templomot a tihanyi apát ál-
dotta meg, majd a szentmise után került
sor az esküvőre Kürti László őrmester
és menyasszonya, Horváth Ilonka kö-
zött.

Az ünnepség zárásaként Markóczy
János vezérőrnagy mondott beszédet:
„Ezt a templomot nem téglából, nem
betonból, nem kőből építettük, ha-
nem jutasi szellemből, akarattból! És
erős akarat csak erős hitből fakadhat!
Jelszavunk a segítség – a jutasi katona
ott segít, ahol tud.” Az ünnepi napi-
parancsban pedig megemlékezett az
építést vezető Kürti őrmesterről és a
terveket készítő Horváth századosról,
majd emlékérmeket és okleveleket
adott át a munkálatokban részt vevő nö-
vendékeknek. Végül a templom kulcsát
átnyújtotta Fodor Gyulának, a község
polgármesterének. Azóta emléktábla
hirdeti tevékenységüket az iskola fa-
lán, valamint a református templomnál
is. A katolikus templom és az iskola
falán látható a Veszprém-Jutasi Kinizsi
Pál Tiszthelyettesképző Intézet címere:
egy pajzs, amelyen egy szablyát tartó
páncélos kar választja el a holdat és a
csillagot.

A balatonszőlősi látogatást követően
a Magyar Honvédség vezető altisztjei
„menetet” hajtottak végre Veszprémbe,
az úti cél a Veszprém Megyei Levéltár
volt. A levéltár patinás épülete adott
otthont az egykori Magyar Királyi Ju-
tasi Altisztképző és Nevelő Iskolának.
Az intézmény megbízott igazgatója
engedélyének és támogatásának kö-
szönhetően, két tárlatvezető segítségé-
vel „időutazást” tett a vezénylőzászlósi
állomány az épületben. Az egyik „uta-
zás” az első világháború eseményei és
emlékei közé repítette a látogatókat,
a másik az egykori jutasi altisztképző
intézet történetébe és mindennapjaiba
kalauzolta őket.

Miklós Zoltán törzsszászlós

*Fotók: Tigyí István Zsolt főtörzsszászlós,
Sznopka Máttyás zászlós*

Balázs Tibor törzsszászlós ismertette a templom építésének történetét

Emlékfotó készül a templomban

VILÁGOSAN MUTATNI A CÉLT

A Magyar Honvédség 12. Arrabona Légvédelmi Rakétaezred hazánk jelenlegi egyetlen légvédelmi rakéta-fegyvernemi csapata. A nyugati (Mistral) és a keleti (KUB) technológiát egyaránt üzemeltető alakulat évről évre nemzetközi ellenőrzéseken és éleslövészeteken tesz tanúbizonyságot magas szakmai ismereteiről. Ennek a katonai szervezetnek a vezénylőzászlósa Inoka Zoltán törzsszászlós.

*

Inoka törzsszászlós a Fejér megyei Dunaújvárosban született, nőtt fel és töltötte a gyerekkorát. Egészen a kereskedelmi és vendéglátóipari középiskola befejezéséig a tanulmányait is itt folytatta, de nem tervezte, hogy majd tanult szakmájában helyezkedik el. Időközben megkapta a behívóparancsát is a katonai szolgálatra, de tényleges elképzelése még mindig nem volt a jövőt illetően. Amit biztosan tudott, az az, hogy soha nem szeretne katona lenni.

A kollégium folyosóján sétálva az egyik nap a kezébe akadt egy prospektus a szabadszállási Gépjárműtechnikai Honvéd Szakközépiskoláról, és örömmel olvasta, hogy a képzés ideje két hónappal rövidebb, mint a sorkatonai szolgálat, illetve szakmát és jogosítványt is ad pluszban. Nem is kellett több, jó barátjával elhatározták, hogy megcsinálják a képzést, majd a vizsgák után leszerelnek, így két legyet ütnek egy csapásra. Így történt, hogy 1995. augusztus 17-én megkezdte pályafutását a Magyar Honvédség kötelékén belül. Az iskola elvégzése után barátjának tett ígéretét megszegte, 1996 nyarán őrmesterré avatták.

Első beosztását az akkori Magyar Honvédség 52. Hunyadi Mátyás Javító Ezred gépjárműjavító műhelyében kapta mint technikus. Miután parancsnoka felismerte, hogy „hasznosabb lenne mindenki számára”, ha tudását a törzstámogató századnál kamatoztatná, rövid időn belül szakaszparancsnoki beosztásba került, amikor is először érezte meg annak a varázsát, hogy milyen emberek vezetni, illetve gondoskodni róluk.

Viszonylag hamar, hivatásos pályája elején került ki az első missziójába (SFOR) mint pontosos hidász, amire a

kiképzést az akkor még működő ercsi laktanyában kapta.

„Óriási élmény volt együtt dolgozni más nemzetek katonáival, de szörnyű volt a nyelvi korlát!” – emlékszik vissza azokra az időkre. Ekkor határozta el, ha törlik, ha szakad, de megtanul angolul. Meglepetésére rövid idő alatt sikerült elsajátítani az alapokat, amivel már meg tudott élni a szakmában.

Hazaérve a misszióból nem várt rá sem a régi ezrede, sem a parancsnoka, mert alakulata időközben átalakult, MH Alföldi Kiképző Központként működött. Ebben az időszakban olyan alacsony volt a tisztí állomány létszáma, hogy első szakaszparancsnoki beosztásig is eljutott, sőt egy éven keresztül még megbízott századparancsnokként is dolgozott, amíg a század egyetlen tisztje be nem fejezte tanulmányait a Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetemen.

„Imádtam csinálni a kiképzést, mert azt láttam, hogy van értelme annak, amit csinálok, azaz összetartó csapatot képeztem egyszerű utcagyerekekből, akik készek voltak egymásért a tűzbe menni!” – idézi fel a múltat. Közben még tett egy kitérőt az MFO-misszióba, ahol először járőrként, majd a kontingens szolgálatvezetőjeként teljesített szolgálatot.

Vezénylőzászlóssal itt találkozott először: egy amerikai vezénylőzászlós dolgozott a parancsnok, egy kanadai

vezérőrnagy mellett. Érdekes volt látni, hogy minden esetben kikérte a tábornok a rangidős altisztje véleményét, lehetett látni kettejük között azt a parancsnok–beosztott közötti szimbiózist, ami után sokan áhítozhatnak még a mai napig is.

Az MH Alföldi Kiképző Központ bezárásáig kiképzőként dolgozott, majd 2004 augusztusában áthelyezték Győrbe az MH 12. Légvédelmi Rakétadandárhoz, ahol az első beosztása szintén kiképzői volt, de már ütegtörzsben.

Szárazföldiként nem sok ismerettel rendelkezett a légvédelmi rakéták terén, így volt mit bepótolnia. 2005-ben a dandár akkori parancsnoka, Varga László dandártábornok beiskolázta az OKJ 54-es parancsnoki zászlósi szakra, és miután 2006-ban sikeres vizsgát tett, kinevezte első rangidős altiszt beosztásába, a Mistral osztály 3. ütegének vezénylőzászlósa lett.

2005-től egészen 2010-ig folyamatosan részt vett a NATO-nak felajánlott Mistral-alegység felkészítésében, gyakorlatain és számos megmérettetésén mint a felajánlott alegység parancsnokának adminja (segítője).

2010-ben végre beteljesült egyik gyerekkori álma, kijuthatott az Egyesült Államokba. Bár a képzés nem volt az a kifejezetten láblógatós, grillezős tanfolyam, hiszen az amerikai tengerészgyalogság törzs tiszthelyettesi előmeneteli tanfolyamán vett részt. „Magasabb volt

Inoka Zoltán hivatásos pályája első missziójában (SFOR) 1997-ben, Mostarban

Sivatagi járőrként az MFO állományában, 2003-ban

a rendfokozatom, mint maguké a kiképzőké, így rögtön a kiérkezésem után leültek velem, hogy mi is legyek? Azt kértem tőlük, hogy ne kivételezzenek velem, aminek meg is lett az eredménye másnap reggel. Két kiképző sztereóban üvöltött velem a reggeli testnevelés-foglalkozásokon addig, míg négy hét alatt 20 kg-ot lehajtottak rólam! Talán ez volt az a pillanat, amikor visszanyertem a honvédségbe vetett hitemet, hogy így is lehet ezt csinálni, és még csak pénzbe sem kerül, csak fejben kell megerősödni hozzá, a többit könnyű kidolgozni! Visszatérve a képzésről, igyekeztem alkalmazni a kint tanultakat, ami először nem aratott nagy sikert a beosztottak körében, de amikor látványos eredményeket kezdtek elérni, még ha kimondatlanul is, de mögém álltak.”

2011-ben jött a vízválasztó miszsió, az EUFOR, ahol már közvetlenül két magyar tábornok – Gulyás Zoltán dandártábornok és Siposs Ernő Péter dandártábornok – alatt is szolgálhatott a törzsfőnök segítőjeként, majd alig fél év leforgása után, ugyanitt a NATO-parancsnokság törzsfőnökének volt a segítője, aki nem más volt, mint a Magyar Honvédség 12. Arrabona Légvédelmi Rakétaezred parancsnoka, Kovács Ferenc ezredes. Azt meg kell említeni, hogy győri pályafutása során is Kovács ezredes volt az első parancsnoka a légvédelmi rakétaosztálynál, és ő jelölte első vezénylőzászlósi beosztásába is.

Feleségének, Hajninak sokat köszönhet, aki szintén hivatásos katona, ami sokszor megkönnyítette az életét, hiszen nem kellett magyarázkodni, hogy mi miért történik. „Büszke vagyok a fiamra, Hunorra, aki sikeres sportkarrier előtt áll, a Győri ETO HC igazolt jégkorongozója, és már az első évében több érmet

szerezett versenyeken, mint valaha nekem lesz. Kislányom, Mira pedig – korát meghazudtoló komolysággal – mindig arra sarkall, hogy egy jobb és boldogabb jövőt építsek neki, mint amiben mi magunk nőttünk fel, és ne lehessen áldozata a radikalizmusnak, ami manapság demokráciánkat fenyegeti!”

A vezénylőzászlósnak a jövőt tekintve nincsenek ábrándjai, mint hangsúlyozta, bátran áll a kihívások elé: „Célom, hogy segítsék kialakítani egy mindenki számára hasznos és gyümölcsöző kapcsolatot a tisztek, az altiszti és a legénységi állomány között. Jelenlegi beosztásomban még egy év távlatában is újnak érzem magam, ezért úgy vélem, sok tennivalóm lesz még vezénylőzászlósként. Fontosnak tartom, hogy a vezénylőzászlós olyan ember legyen, aki képes mások problémáival azonosulni. Tudja, hogyan lehet megoldásokat találni mások gondjaira, és hogy a parancsnokának elgondolásait le tudja fordítani a beosztottak felé úgy, hogy azok világosan megmutassák a katonai szervezet céljait! Igaz, hogy valamennyien szuverén egyéniségek vagyunk, de saját célunk katonaként nem lehet magasztosabb, mint az egység akarata! Legyünk büszkék arra, hogy viseljük az egyenruhát, hogy országunkat és honfitársainkat védjük, ha kell, az életünk árán is!” – fogalmazza meg Inoka törzszászlós ars poeticáját.

Végezetül Inoka Zoltán köszönetet mond mindazoknak, akik példamutatóssal ezen a pályán tartották: Helgert László ny. őrnagynak, Fazekas Tibor ny. őrnagynak, Papp Miklós ny. ezredesnek és nem utolsósorban mentorának, Kalamár Dezső főtörzszászlósnak.

B. S. M.

Fotó: Inoka archív

HONVÉD ALTISZTI FOLYÓIRAT

Megjelenik évente hat alkalommal, minden páros hónapban

Kiadja a Honvéd Vezérkar
A kiadásért felel:
Dr. Orosz Zoltán altábornagy

Szerkesztőbizottság:

Elnök:
Kriston István főtörzszászlós,
a Magyar Honvédség vezénylőzászlósa
Tagok:
Balog Sándor főtörzszászlós
Berek Zsolt törzszászlós
Bogya Sándor törzszászlós
Gervai János törzszászlós
Kovács Miklós főtörzszászlós
Dr. Murinkó Attila alezredes
Négyesi Tibor főtörzszászlós
Soós Lajos törzszászlós
Tigyi István főtörzszászlós

A folyóirat kiadásában és terjesztésében közreműködik a
HM Zrínyi Térképészeti és Kommunikációs Szolgáltató Közhasznú Nonprofit Korlátolt Felelősségű Társaság
Felelős vezető:
Benkóczy Zoltán ügyvezető
Mb. szerkesztőségvezető:
Dr. Isaszegi János ny. mk. vezérőrnagy
Felelős szerkesztő: Kiss Zoltán
Kézirat-előkészítő: Eszes Boldizsár
Korrektor: Apagyiné Gáspár Jolán
Tördelőszerkesztő: Dancs Katalin
Címlapterv, poszter: Dani Márton
Szerkesztőségi titkár: Solti Gabriella
A szerkesztőség címe:
1087 Budapest, Kerepesi út 29/B
Telefon: 272-02, 459-5355,
fax: 459-5354
e-mail cím: kisszoltan@armedia.hu

Nyomdai kivitelezés:
HM Zrínyi Térképészeti és Kommunikációs Szolgáltató Közhasznú Nonprofit Kft. Sokszorosítóüzem
Felelős vezető: Pásztor Zoltán igazgató
Ár nélküli, belső terjesztésű kiadvány.

HU ISSN 1586-2917

A folyóirat teljes terjedelmében olvasható a www.honvedelem.hu portál kiadványok rovatában

A Honvéd Altiszti Folyóirat tagja az Európai Katonai Sajtószövetségnek (EMPA)

Missziós találkozások

A KATONAI VEZETÉS FOLYTONOSSÁGÁNAK ALFÁJA ÉS ÓMEGÁJA AZ ALTISZTI ÁLLOMÁNY KEZÉBEN VAN

„Sose kezdj hógolyócsatába finn katonákkal...”

*

John Sheaf, az amerikai haderő őrnagya, amikor Bosznia-Hercegovinában szolgált az SFOR XII. váltása idején, egy életre szóló katonai, hadi tapasztalatra tett szert. A főtiszt az európai nemzetközi művelet során találkozott első alkalommal finn katonákkal. A régóta várt hőesésben gyorsan hőcsatára került sor. A télapó földjéről érkezett finn katonák ripsz-ropsz felvették a harci alakzatot, majd hamarosan leiskolázták a tábor többi katonáját. A nap végére a hőcsata hősei a finnek lettek. Mondhatni hólovagokként leckéztették meg a többieket és verték le az ellenerőt. Na, akkor John megfogadta, hogy téli sportok semmilyen változatában sem veti össze erejét a finnekkel. Ha úgy adódik, és az északról jöttek készen állnak szörfözni vagy vízisíelni, abban partner.

John Sheaf őrnagy jelenleg Koszovóban, a KFOR parancsnokának katonai asszisztenseként szolgál. Az elmúlt harminckét év alatt részletes tapasztalatokat, ismereteket szerzett az amerikai haderő több haderőnemében, illetve a rendvédelem különböző beosztásaiban. John szerint a katonai pálya választásában a gyermekkori történések, illetve a korai tudatos élmények játszottak szerepet. Vidéki környezetben csepere-

det fel, ahol az iskolatársak messziről jártak be az iskolába; az esténként, hétvégeken tőlük hallott történetek nagy hatással voltak rá. A mezőgazdaságból élő szülők elfoglaltságuk miatt viszonylag kevés figyelmet tudtak rá fordítani. A rokonság és a közvetlen környezet nagy tisztelettel volt az amerikai katonára iránt, úgy tekintettek rá, mint aki a hazáját, államát vagy akár települését élete árán is megvédi. A baráti családok szinte mindegyikében voltak katonák a 18. századig visszanyúlóan. Sokaknak a haza fegyveres szolgálata, a katonai pálya jelentette a kiugrási lehetőséget, vagyis a továbbtanulást, az utazást távoli helyekre, országokba.

John, középiskolai tanulmányait befejezve, belépett az Észak-Karolina állam Lejeune katonai bázisán állomásozó 2. Tengerészgyalogos Hadosztály állományába. A többi fiatal társához hasonlóan ő is csodálkozva nézte a fegyelmezett tengerészgyalogosokat, akik országról országra járnak a világot, sajátos működési rendet kialakítva. Döntésében egy kicsit a kalandvágy is szerepet kapott. Büszkeséggel eltöltve és tar fejbőrrel ment haza az első eltávozására.

A katonai képzést követően lehetősége adódott arra, hogy civil főiskolai tanulmányokat folytasson. A fegyelemhez való hozzácsokás megnegyeztette a civil környezetbe való

John Sheaf őrnagy

visszatérést, igen más lett számára az egyenruha nélküli világ. A nehézségek ellenére eredményesen teljesítette a mesterképzés (master degree) követelményeit. Az iskolai évek alatt, szabadidejében a tartalékos katonai (reserve) kötelmeinek is eleget kellett tennie.

Az 1986-os tiszti kinevezésével egyidejűleg áthelyezték a szárazföldi haderő (US Army) állományába. Mivel a katonai pályáról alkotott elképzelései és a valóság elkerülték egymást, visszaadta tiszti rendfokozatát (kinevezését) és altisztként visszatért a tengerészgyalogosok közé. A Fleet Marine Force állományában szolgált 1993-ig. Az első nemzetközi műveletei során részt vett Libéria fővárosában, Monroviában az amerikai, francia és az orosz nagykövetségek diplomatáinak evakuálási feladataiban. Majd hamarosan Irakban és Kuvaitban jelent meg az Operation Desert Shield és a Desert Storm műveletekben. Ezt követően Afrikában is akadt egy kis dolga, mígnem Bosznia-Hercegovinába került 1992-ben. A szinte folyamatosan nemzetközi műveletekben eltöltött intenzív évek után Pennsylvania állam Lebanon nevű városának rendőre lett. Mindig nagy örömmel és elégedettséggel gondol vissza a közbiztonság érdekében tett szolgálatára. Mivel ő sem képes átlépni a saját árnyékát, és energiájának maradékát is a haza szolgálatában kívánta hasznosítani, kis idő múlva (röpke két év) csatlakozott a pennsylvaniai Nemzeti Gárdához. Altisztként lett tagja az egyik páncélosfelderítő alegységnek (C Trp 1-104 CAV). Négy

A KFOR parancsnokának katonai asszisztensei

Az amerikai főtiszt magyar és ír katonákkal

év elteltével, a további kihívások iránti kényszerből ismételten tiszt lett. A tábori tüzérséghez került. Innen lépésről lépésre haladt előre, a hadosztályszintig látott el különböző törzstiszti beosztásokat. Ezt követően a virginiai Nemzeti Gárda központjában folytatta tovább ismerkedését a világgal. Innen 2002-ben Bosznia-Hercegovinába, majd kétszer Koszovóba került missziós kihelyezésre. Mivel nemcsak külföldön, hanem alkalmanként otthon is adódik szükséghelyzet, válságállapotok idején együttműködött más államok nemzeti gárdájával, és részt vett a louisianai Nemzeti Gárda katasztrófafelkészítő műveleteiben a Katrina és a Rita hurrikán idején.

Visszatekintve Steah őrnagy életútjára, elmondható, hogy szinte évente váltott beosztást, vagy vett részt különböző katonai műveletekben otthon vagy külföldön. Az őrnagy büszkeséggel és elégedetten gondol tevékenységeire. Úgy véli, hogy az egyéni beteljesedésen, sikerélményeken túl szolgálata hasznos volt városa, állama és talán az Amerikai Egyesült Államok számára is. Eddigi szolgálata során azt tapasztalta, hogy a bajtársiasság mindenütt erősen meghatározó volt.

A beszélgetésünk során rákérdeztem az egyes haderőnemek, fegyveres szervezetek közötti kapcsolatra, együttműködésre. Megtudtam, hogy a szárazföldi erő, a haditengerészet, a légierő és a tengerészgyalogság között erősen létezik egyfajta természetes rivalizálás, ahogyan ez más országok haderejében is megtalálható. Az elmúlt évtizedekben a tengerészgyalogság klasszikus feladata volt a távoli haditengerészeti bázisok megvédése és biztosítása, valamint az expedíciós erők telepítése. A szárazföldi erők fő feladatát a tartós műveletek végrehajtása képezi, ennek

megfelelően készítik fel a katonákat és állítják össze haditechnikai arzenáljukat. A tengerészgyalogság a gyors telepítést követően megadja az első komoly ütést, aminek alapján a szárazföldi alakulatai kiteljesítik és elérik célkitűzéseiket. Sheaf őrnagy bevallja, hogy igazából a tengerészgyalogság faragott belőle katonát. A csoportmunka, a fegyelem és a szolgálatba vetett tetterekészség magját a tengerészgyalogságnál táplálták belé. Ez kísérte végig egész katonai, illetve rendőri szolgálatát. Úgy tartják, aki egyszer tengerészgyalogos lesz, az egész életében az is marad. James F. Amos vezérezredes mondása: *„A tengerészgyalogos az egy tengerészgyalogos. Nincs olyan, hogy egykoron... A tengerészgyalogos mindig tengerészgyalogos marad, legfeljebb csak az egyenruhában vagy az életünk szakaszában van változás.”*

John a katonák felkészítésében, kiképzésében sem tenne különbséget az egyes haderőnemek között. Mindegyik

Emlékfotó a Honvéd Altiszti Folyóirat részére készülő cikket előkészítő beszélgetés után

képzés a hadtörténelmi események, katonai hagyományok és tradíciók megismerésével veszi kezdetét, majd fokozatosan sajátítja el a területre jellemző sajátos követelményeket. Bárhol is szolgáljon a katona, a tengerészgyalogos, az adott személy fegyelme, motiváltsága és a céltudatossága határozza meg a karakterét. Az eredményesen elvégzett alapkiképzés mintegy gyújtószikraként lobbantja be a karrier további állomásai felé a lehetőséget, az utat. Mindegyik haderőnem kiváló képzést ad a fejlődés iránt nyitott tagjai számára és támogatja az alapkiképzés során megerősödött, közös értékeken nyugvó kezdeményezőkézségséget. Az amerikai előmenetelben, a szakmai képzés mellett, igen nagy hangsúly helyeződik a katonák vezetői képességeinek kialakítására, illetve fejlesztésére.

Sheaf őrnagy az eddigi nemzetközi missziókat sem mérlegelné egymással összevetve. Azt mondja, mindegyik misszióknak megvan a sajátossága, illetve nehézsége. Mindegyikben meg lehet találni a szépséget és az egyéni fejlődés lehetőségét. Jelenlegi beosztását korábbi KFOR-ban megszerzett tapasztalatai alapján kapta meg. A felkészülésben részt vevők közel azonos eredményeket tudtak felmutatni, míg a Balkánon, pontosabban itt, Koszovóban John rendelkezett a legtöbb ismerettel, tapasztalattal. Így a választás reá esett, és ő lett a parancsnoki iroda tagja, a KFOR-parancsnok katonai asszisztense. Visszatekintve az eddig altisztként vagy tisztként betöltött beosztásaiban megszerzett tapasztalataira, Sheaf őrnagynak meggyőződése, hogy a military leadership, vagyis a katonai vezetés folytonosságának alfája és ómegája az altiszti állomány kezében van.

John ez idáig egyszer jutott el Magyarországra. SFOR-szolgálata idején, egy hosszú hétvégi program keretében, kollégái társaságában meglátogatta Budapestet. A felesége egy váratlan pillanatban elhagyta a sétálóutcában vásárolt dekoratív selyemsálát. Akkor megígérte neki, hogy egyszer majd visszamennek érte. Olyan sok jót hallott Magyarországról szépségeiről, hogy itt, a KFOR-ban megismert magyar katonákkal együttműködve, erre hamarosan sort fog keríteni. Várjuk szeretettel...

*Dr. Murinkó Attila alezredes
Fotók: A szerző felvételei és archív*

ÚJ IRÁNY A HONVÉD ÜDÜLŐBEN

Aki figyelemmel kíséri a katonai sajtót, tapasztalhatja, hogy az utóbbi időben egyre több balatonakarattya rendezvényről, programról, együttműködésekről szóló hír jelenik meg. Az eddig csak nyári üdülőhelyként számon tartott Magyar Honvédség Rekreációs, Kiképzési és Konferencia Központ (MH RKKK) kilépett régi szerepéből, társzervekkel, önkormányzatokkal létesített kapcsolatot, KatonaSuli-programot indított, egyetemekkel kötött megállapodást, és már egész évben várja a pihenni, kikapcsolódni vágyókat.

*

Mindig érdekes folyamat egy szervezet életében, mikor új névvel, új vezetéssel új irányt vesz, de egyben nehéz is, mint minden kezdet. Azonban megélni azt, ahogy elindul az úttörő munka, látni, ahogy fejlődik, tapasztalni a buktatókat, nehézségeket, a közösség összecsiszolódását, a területek kialakulását – mindez páratlan élmény és tapasztalat. Piros Ottó ezredes az elmúlt év novemberében vette át az akkor néhány hete MH RKKK nevet viselő szervezet irányítását. Azonnal hozzákezdett ahhoz a cseppet sem könnyű munkához, hogy elindítsa a katonai szervezetté válás rögzös útján. Ehhez elsőként az állománytáblát kellett módosítani, a meglévő beosztásokat feltölteni, így lett többek között törzsfőnöke és vezénylőzászlósa, logisztikai részlegvezetője az alakulatnak. A terület és a szállodák karbantartásáért felelős szakembereknek is lett helyük az állománytáblában, így a tavasz beköszöntével több területen is megindulhatott a fejlesztés és felújítás folyamata, mivel a tervek már készen várták a munkákhoz szükséges jó időt.

A gyermekjátékok is megújultak a tavasz folyamán

Sok új munkatárs érkezett, a katonai állomány megduplázódott, a két-szintes irodaház január-februárban egy hangyabolyra hasonlított, hiszen minden új embert el kellett helyezni. Bútorokat kerülgettünk a folyosókon, ismeretlen arcok jöttek szembe hétről hétre, a frissen festett irodákban lakberendezőket megszégyenítő ügyességgel rendezkedtek be az új életre.

Közben, még év elején elindult az alakulat arculatának és társadalmi kapcsolatainak, szerepvállalásainak kialakítása. Ennek első lépéseként a parancsnok felvette a kapcsolatot Balatonkenese és Balatonakarattya polgármesterével, majd az alakulat és a települések között együttműködési megállapodás keretében fűzték szorosabbra a viszonyt. Ez azóta élő kapcsolattá alakult: a polgármesterek az ünnepi állománygyűlések mellett – elfoglaltságaik függvényében – részt vesznek az MH RKKK által szervezett rendezvényeken is, így például a disznótoros hétvége kolbász- és hurkatöltő versenyén mindkét

település indult egy-egy csapattal, sőt, Balatonakarattya csapata el is vitte a legjobbnak járó serleget. Ugyanígy az alakulat is részt vesz a települések életében: koszorúzásokon képviseli a Magyar Honvédséget, a költészet napján Balatonkenesén katonáink együtt szavalták el József Attila egyik versét a helyi lakosokkal és gyermekekkel, a május 1-jén megrendezett főzőversenyen pedig mindkét településen indított csapatot az MH RKKK, és katonáink verhetetlen pandúrgulyásukkal Balatonkenesén el is nyerték a rendezvény fődíját, az Aranyfakanalat.

Amellett, hogy az alakulat részt vesz a két település életében, a társzervekkel – a katasztrófavédőkkel, a rendőrséggel és a polgárőrséggel – is együttműködési megállapodást kötött, így nyáron a vendégek biztonságérzetét növelheti majd, hogy kerékpáros járőrök teljesítenek szolgálatot az üdülő területén. A vízi mentők pedig az együttműködési megállapodás értelmében ellátják a strand kötelezően előírt biztosítását, valamint térségi, mentőhajós vízimentőközpont alakítanak ki az üdülő területén. A Balatonkenese Sport Clubbal kötött megállapodás keretében több mint száz gyermek ismerkedhet meg a sporton keresztül a katonák életével is.

A következő generációval való kapcsolattartást azonban nem csak ez szolgálja. Még a télen felvettük a kapcsolatot a környékbeli iskolákkal, melynek eredményeként előbb a csajági Református Általános Iskola Balatonfőkajár telephelye, majd a balatonkenesei Pilinszky János Általános Iskola

Felújított stég és vízibiclipark várja a pihenni vágyókat

csatlakozott a KatonaSuli-programhoz. Ennek keretében az MH RKKK katonái honvédelmi szakkört tartanak az iskolákban. A balatonfüzfői Öveges József Szakképző Iskolával is folyamatban van az együttműködés, foglalkozásokat tartottunk, részt vettünk az iskola diáknapiján, és a tervek szerint egy év múlva akár érettségi tárgy is lehet az intézményben a katonai alapismeretek.

A társadalmi kapcsolatok kialakítása mellett az alakulat arculatát is ki kellett alakítani. Logót terveztünk, elkészült a honlapunk (www.honvedudulo.hu), elérhetők vagyunk a Facebookon (www.facebook.com/honvedudulo), készülöben van az alakulatot bemutató szórólap, roll-up és rövidfilm is. Kijelöltük a csapatünnep időpontját is, szeptember 14-ét. Az ügyvitel akkreditálásával pedig a remények szerint nemsokára lehet csapatzászlónk is.

A tavasz közeledtével a hangsúly a kinti munkákra és felújításokra helyeződött. A parancsnok a jó idő közeledtével többórás helyszínbejárást tartott a részlegvezetőkkel az üdülő területén, ahol minden javításra érett hibát összeírtak, s a többoldalal jegyzőkönyv alapján megkezdődtek a karbantartási munkálatok. A lepattogzott festék helyére új réteg került, a kandeláberek búrját újakra cserélték, padokat javítottak, levelet szedtek, fűvet nyírtak, bozótot irtottak, lépcsőket javítottak, és eltávolították a balesetveszélyes köveket a parti részen. A sokunk szemét annyira bántó, lepattogzott zsálugátéretket elkezdték újjávarázsolni, és folyamatosan haladnak a festéssel.

Szintén nagy lépés, hogy elkezdték a komfort nélküli szobák fürdőszobássá alakítását, valamint a fürdőszobák modernizálását a Hotel Sirályban. Megújult a Hotel Aranyhíd és a Hotel Sirály recepciója is. A Hotel Napfény felújítására ugyan még egy évet várni kell, de

Az üdülő télen-nyáron várja a pihenni, regenerálódni vágyókat

az épület mellett már megkezdtek a parkolóhelyek bővítését. Szintén ebben a szállodában sok helyen az erkély üvege repedezett, illetve törött volt, így ezeket egységesen le fogják cserélni. Az év végéig megújul az Egészségügyi Központ épülete is. A játszóház elköltözik a Zrínyi Miklós Művelődési Ház jobb oldali szárnyából a Hotel Platán melletti kis házba, s a helyén büfé nyílik, mely ellátja majd a mozi- és kiállítóteremben megtartott rendezvényeket. Nyáron, a teraszon egy pohár bort kortyolva megcsodálhatják az üdülők a balatoni naplementét.

A parton is változások történtek. Megújult külsővel várják a strandolókat a vízbiciklik, a Balaton vízszintjének megemelése miatt víz alá kerülő csónakkikötő helyett új épült. Az alakulat vitorlása meglehetősen rossz állapotba került, s a műszaki vizsgáztatása is időszerű lenne. Több javítási árajánlat után azonban kiderült, hogy olcsóbb egy új, elektromos hajóba beruházni, melyet a tervek szerint már nyáron kipróbálhatnak a nyaralók. A strandon és a Honvéd Kempingben új játszóteret alakítottunk ki. Elkészült a homokos foci- és röplab-

dapálya, és megújultak a tenispályák. A parti egységekben is lesz újdonság: kemencében sült finomságokat és saját készítésű fagyit is kóstolhatnak majd a vendégek.

Mivel az állománytáblában cukrász is helyet kapott, a tavasszal modern stílusban felújított központi presszóban az ebéd utáni kávé mellett már házi süteményeket is fogyaszthatnak az itt pihenők.

A felújítások megtervezésénél a sportrajongókra és a futballdrukkerek népes taborára is gondoltunk. Az utóbbi években már csak padacsonkok emlékeztettek az egykori kertmozira, így az omladozó maradványokat eltávolítottuk, s helyén egy LED-kivetítővel és sörccsappal felszerelt, sörpados-asztalos teret alakítottunk ki, ahol figyelemmel lehetett kísérni a labdarúgó Eb-t és lehet majd az olimpiai játékokat.

A fejlesztések sorába tartozik a szállodák és a strand területén a wifi-hálózat kialakítása, az év második felében pedig elkezdődik az üdülőben a feltöltőkártyás fizetési lehetőség kiépítése. Június folyamán kibővítjük és felújítjuk az imatermet, így a nyári szentmisék mellett akár esküvők helyszíne is lehet majd.

Mint a felsoroltakból látszik, terv és munka van bőven. Június 12-én, vasárnap egy egész napos, nagyszabású rendezvényel elindult a főszezon, de az állomány ősszel sem dőlhet hátra, mivel a fejlesztések egy része az év második felében valósul meg, emellett az üdülő most már télen-nyáron várja a kikapcsolódni vágyókat.

*Gobányi István főtörzsszázlós
Fotó: Singer Éva hadnagy*

A csodálatos, ősfás strand népszerű a honvédség állománya körében

FUNKCIONÁLIS EDZÉS A JÖVŐ HADEREJÉBEN

A CrossFit mint modern felkészülési edzésmódszer

A Honvéd Altiszti Folyóirat 2016/2. számában megjelent témairat cikkben a funkcionális edzés alapjaival, illetve jelentőségével ismerttettem meg az olvasót. Már akkor felhívtam a figyelmet, hogy a téma olyan széles körű, hogy mindenképpen részletes, a különböző területeket bemutató ismertetésre van szükség.

Jelen írás leginkább a CrossFit edzésmódszerekkel foglalkozik. Ez egyrészt az egyik legelterjedtebb a funkcionális edzésmódszerek között, a leggyorsabban fejlődő sport napjainkban, másrészt az egyik leghasznosabb a mai, modern hadsereggel szemben támasztott követelmények tükrében.

Az edzések, sportfoglalkozások a test szinte minden izomcsoportját igénybe veszik. Már a bemelegítés során törekedni kell a teljes test, valamint az adott napon leginkább használni kívánt izomcsoportok megfelelő megmozgatására. Sok esetben, különösen egy kezdő vagy nem rendszeresen sportoló személy számára már ez is nagyfokú igénybevételt jelenthet. Ugyanakkor az alapmozgások elsajátítása és folyamatos gyakorlása lehetővé teszi, hogy szervezetünk, valamint testünk hozzászokjon a magasabb intenzitású terheléshez, továbbá biztosítja a sérülések elkerülését, illetve nagyfokú csökkenését. Sokan a magasabb terhelés miatt nem javasolják, vagy egyszerűen csak megijednek a CrossFit jellegű edzésektől. Pedig ha valaki ellátogat a www.crossfit.com lapra (a sportág hivatalos weboldala), akkor ékes bizonyítékként megtapasztalhatja, hogy kisgyermek-kortól (3–5 év) egészen az időskorig (65+) ezzel az edzésmódszerrel tréningeznek az emberek.

Félreértések elkerülése végett azért hozzászám: az intenzitást, illetve a feladatok megválasztását korra és nemre való tekintettel kell minden esetben kialakítani. Senki ne próbálja magát már az első edzés után a világ elit sportolóival összehasonlítani, mert egyrészt csalódás fogja érni, másrészt motivá-

latlanná válhat az elérhetetlen célok miatt. Itt jegyezném meg: mindennek az alapja, hogy egyéni célokat alakítunk ki magunknak, és ezeket ún. bébilépésekben, folyamatosan érjük el, mellyel elősegítjük a folyamatos pozitív visszacsatolást és a motiváció fenntartását. A különleges alakulatok speciális kiképzése során is azt javasolják, hogy ne a teljes képzésre fókuszáljon az ember, hanem az „aznapot”, adott esetben a következő étkezésig tartó időtartamot bírja ki. Ha ez sikerül, akkor kevésbé forgácsolódik szét, a kintartása huza-mosabb ideig fenntartható, egyúttal mentálisan is trenirozni tudja magát, és lélekben is fel tud készülni a következő feladatra vagy igénybevételre.

Ennél a pontnál kell kiemelnem, hogy a CrossFit jellegű, sok esetben a testet nagymértékben igénybe vevő edzések során nemcsak a test fizikai ereje és állóképessége, hanem az agy is megfelelő igénybevételnek van kitéve. Ugyanis a „hagyományos” konditermi munkától eltérően (ahol leginkább izomcsoportokat elkülönítve edzünk) szinte az egész test igénybe van véve, mindennap változatosan, amire a testünk igazából nem tud, vagy csak huza-mos gyakorlás után tud felkészülni. Ahogy a küzdősportban is alapvető, egy-egy gyakorlat vagy feladat végrehajtása csak 3000–5000 ismétlés után válik „rutinná”. Ez a CrossFitnél vagy a funkcionális edzéseknél évek hosszú folyamata lehet (visszacsatolva az előző írásomban említett 555WOD című könyvre).

A CrossFit jellegű edzések felépítése, lépései a következők. A *bemelegítés*

során ún. SMR-hengert (ez egy masszázshenger) alkalmaznak, melynek alapvető funkciója az izmok fellazítása, regenerálása és a stresszoldás (erről több is megtudható a www.smrsystem.hu oldalon). A masszírozás mindennapi megismétlése is hozzásegít az egészség megőrzéshez. Továbbá használhatunk ún. fitness gumiszalagot, mely a letapadt izmok nyújtására, valamint a test átmozgatására szolgál (bővebben lásd a www.afitness.hu/fitness-kellekek-elso-resz oldalt).

A bemelegítő gyakorlatok összeállítása is nagymértékben fókuszál a test minden izomcsoportjának szakszerű megmozgatására. Ezt követően az edzések nagyon sokrétűek és szerteágazók lehetnek. Specifikusan egy sportágra koncentráltak, pl. evezés, futás, súlyemelés (mely kifejezetten a súlyemelés alapjait alapul véve kialakított technikai vagy erősítő gyakorlatsorokat tartalmaz, emeléseket, nyomásokat, guggolásokat súllyal stb.), és gyakoriak a saját testsúlyos edzések (melyek során eszköz nélkül alkalmazzák az alapmozdulatok – húzózkodás, fekvőtámasz, tolózkodás, felülés, guggolás, kitérés stb. – kombinációit).

A katonák számára a napjaink kihívásainak, a nagymértékű igénybevételnek való megfeleléshez és a missziós vagy hazai feladatvégzéshez elengedhetetlen mindegyik fent említett típusú – a feladathoz és tevékenységhez igazodó – edzés végrehajtása. Ezért is terjed el a funkcionális edzésmódszer e fajtája a nyugati hadseregekben, mert a sokrétűsége, a folyamatosan változó edzésprogram, illetve a nagymértékű változó igénybevétel szinte teljesen megegyezik a katonai életre jellemző

terheléssel, valamint alkalmazással. A könnyebb érthetőség kedvéért vegyünk néhány példa gyakorlatsort az egyes edzés módszerekre.

A monoton, egy tempóban végrehajtott mindennapi futás helyett kipróbálható például a következő feladatsor: 400 m futás, majd 20 fekvőtámasz, 20 felülés, 20 guggolás, 5 körben megismételve. Ezt egy kezdő is végre tudja

Katonák súlyemelésre koncentrálnak edzésen

hajtani, de lényegesen jobban igénybe lesz véve, mintha csak futott volna. Ugyanakkor nem kellett különleges feladatokat megoldania, és a mindennapi sportfoglalkozás idejébe is kényelmesen belefért.

Vagy vegyük például a tipikusan CrossFit saját testsúlyos feladatsort (ezeket általában női nevekkel látják el). A „CINDY” feladat teljesítéséhez

A CrossFit a hölgyek körében is népszerű

20 percen keresztül 5 húzódkodást, 10 fekvőtámaszt, illetve 15 guggolást kell végrehajtani. Ez az összetett feladatsor már igénybe veszi a testet, ugyanakkor mindenki olyan tempót választ magának, amivel teljesíteni tudja a 20 percet. Ez a gyakorlatsor kiválóan alkalmas a teljesítményünk folyamatos ellenőrzésére, fejlődésünk nyomon követésére, hiszen eredményeinket össze tudjuk hasonlítani az előzőekkel. A feladatot figyelmébe ajánlom minden parancsnoknak, hiszen rövid időtartama, illetve összetettsége optimális mérési lehetőséget biztosít az állomány fizikai állapotának felmérésére.

Az utolsó kategória, ahol a súlyzók, illetve egyéb eszközök kerülnek elő, már inkább haladó felkészültséget

kívánnak meg, ezért ezt a kategóriát a következő írásomban mutatom be. A CrossFit jelentőségét bizonyítja, hogy a Magyar Honvédség Altiszti Akadémia közelharckiképzőinek csoportja és a katonai közelharctanfolyam állománya is részt vett egy bemutató CrossFit edzésen. Tizenegy fő teljesítette a foglalkozást, ahol „Ground Force Method” mozgáselőkészítést és bemelegítést követően alapgyakorlatokkal ismerkedtek meg, majd erőfejlesztést és metabolikus kondicionálást végeztek. Levezetésként nyújtás és mobilizáció szerepelt a programban. A részt vevő állomány és az előjárók is új ismeretekkel és élményekkel felvértezve, elégedetten távoztak.

Zsíros Tamás törzszászlós

Fotók: internet

AMERIKAI VEZÉNYLŐZÁSZLÓS LÁTOGATÁSA

Az amerikai haderő vezénylőzászlósa, Daniel A. Daily főtörzszászlós európai körútjának egyik állomásaként látogatást tett a KFOR Parancsnokságon. Ennek keretén belül találkozott Korom Ferenc dandártábornokkal, a KFOR parancsnokhelyettesével (rangidős nemzeti képviselő). A megbeszélést követően a vezénylőzászlós személyes emlékérmét adott át magyar altiszteknek. Karámos László törzsrőmester, a parancsnokhelyettesi iroda adminisztrációs altisztje örömmel fogadta a megtisztelő elismerést.

Dr. Murinkó Attila alezredes

Korom dandártábornok az amerikai vendéggel

Karámos törzsrőmester az emlékérmével

II. ROCK AND ROLL LÉPCSŐFUTÁS

Van a sport! A sportot mindenki üzheti, kénye-kedve szerint, lehet keveset futni, lehet sokat, lehet nagyot emelni vagy éppen kicsit, mindenki megtalálhatja a neki megfelelő mozgást, ami edzi és acélosítja a lelkét és a testét.

Van a lépcsőfutás! A lépcsőfutás egy „elmebeteg” sport, ami minden izmot igénybe vesz, az embert mozgatja. Természetesen rendeznek versenyeket felhőkarcolók összes lépcsőjének leküzdésére is, szerte a világban. A legismertebb az amerikai Empire State Building lépcsőinek leküzdése, illetve az arra való felküzdés... Ezt a sportot kis hazánk is honosította, nálunk leginkább tűzoltók mérik össze erejüket.

Hogyan kerül a képbe a katona? Nagyon egyszerűen. Két katona beszélget, szó szót követ, és eljutnak a lépcsőfutóverseny hirdetésményéhez. Tíz emelet, indulnak tűzoltók, teljes „cucban”. A katonák ötletelnek, jár az agyuk, csak kellene nevezni. De sportruhában, edzőcipőben? Mi abban a kihívás? Azt „bárki” megcsinálhatja. És akkor támad az ötlet, mi lenne ha... ha nehezítena a katona saját magán és a helyzetén. Gépkarabély, repeszálló kombó, egyenruha, bakancs. Eldőlt a kérdés! Nevez-

nek. Elkezdődik a szervezés, a kellékek beszerzése, engedélyeztetése. Minden megy, mint a karikacsapás, várhatják a versenyt. Felkészülésre már nincs idő! Meg minek is. Egy katonának bármikor fel kell tudnia futni a tizedikre, az összes motyójával együtt.

Reggel, amikor felkeltem, azért átfutott az agyamon, hogy ezt nem feltétlen gondoltam át elégszer, de ha már ennyit szervezkedtünk, fel kell futni és kész! A helyszínre érve találkoztam Berger Tamás törzsőrmester kollégámmal, az „elmebeteg” versenyen való indulás másik szellemi atyjával. Látva a tűzoltókat és a felszerelésüket, megnyugodva konstatáltuk: azééé... annyira nem lehet nehéz az ő cuccuk. De igen! Mint utólag megtudtuk, vagy tíz kilóval több volt a felszerelésük súlya, mint a miénk. Tamás beöltözött, rajthoz állt és felfutott. Amikor leért, még mindig nehezen vette a levegőt, és valamit arról próbált magyarázni, hogy a hatodik körül nagyon elfogy az erő. Beöltöztem magam is. Odaálltam. Rajt! Szedtem a fokokat kettesével-hármasával, meg voltam róla győződve, hogy simán menni fog. A hatodik emeleten eszembe jutott Tamás. A hetedikén már tudtam, mit próbált elmondani a durva teljesítményvesztésről. Itt még megoldotta a nehézségeket az adrenalin, a nyolcadikon viszont egy szempillantás alatt fogyott el az energia jelentős része, a kilencediken zombiként fordultam, ösztönösen szedve a lépcsőfokokat. A vége, a 10. emelet már sötét ködbe burkolódzva dereng a fejemben, miközben egy rendező szól: Elég, elég, vége! Nincs több emelet!

Az izmok sokkot kapnak a hirtelen, rövid idő alatt kifejtett maximális – a lépcsőre közvetített – teljesítmény leadása során. Oxigénről csak sóvárogva álmodozik még a legedzettebb tüdő is. A sikeres teljesítés az egyetlen, ami kárpótolja a katonát, hogy igen, erre is képes sok más kihívás mellett, amit a hivatása és az élet produkál számára. Még akkor is, mikor kiderül, hogy egy tűzoltó a plusz tíz kilogramm ellenére is, azon a napon sebesebben száguldott fel bárkinél a jelenlevők közül.

A verseny alapvetően civil rendezésű, melyet Kaufer Tamás, a székesfehérvári amatőr maratonfutó, sport-

Rajtra készen

barát öltött ki. Saját maga, valamint mások szórakoztatására rendez amatőr versenyeket (Rock n'Roll néven) nem szokványos futószámokban. Pl. Bence-hegyi futás, Vérteskozma, hegyi futóverseny.

A II. Rock n' Roll lépcsőfutást is ő szervezte meg Székesfehérváron, szinte teljesen saját erőből, némi szponzori támogatással ez év áprilisának utolsó napján, civileknek és tűzoltóknak. A versenyen a szervező meghívására, katonaként ketten vettünk részt: Berger Tamás törzsőrmester, a 43-as katonazenészeinek oszlopos tagja, valamint jómagam, a Magyar Honvédség 43. Nagysándor József Híradó és Vezetésközpont Ezred logisztikai zászlóalja ellátó- és szállítószázadának rajparancsnoka. Az erőpróba – amelyet vélhetően az amerikai Empire State Building lépcsőfutóverseny ihletett – célja, hogy felhívja a figyelmet a sport, ezáltal az egészségmegőrzés fontosságára, mind a civil lakosság, mind a közszolgálatot ellátók körében.

Frankovics Péter főtörzsőrmester

Fotó: Deli-Holkovics Szilvia

Felkészülés a versenyre

HUMOR

Találós kérdés

– Na, katona, mondja meg, hogy mi a kedvenc színe? A katona gondolkodik, majd rávágja:
– Nem tudom, őrmester úr, szabad a gazda.

Kifogás

– Miért nem öltözött át az úszáshoz? – kérdezi a kiképző az újoncot.
– Azért, mert fáj a gyomrom! – feleli a katona.
– Nem baj, akkor majd úszik háton!

A templomban

A pap mise után behívja a fejét konfirmálásra adó öreg zászlóst.
– Igen, atyám? – szól az zászlós.
– Uram, van egy kis gond. Kérem, próbálja megérteni, hogy a misebor után azt kell mondani, hogy „Ámen”, nem pedig azt, hogy „Ez igen finom volt, még egy kört, de azt én fizetem!”

Matek...

Az öreg főtörzs beszélget a katonákkal, hogy kinek mi a szakmája. Van asztalos, esztergályos, kőműves, aztán egyszer csak talál egy matematikatanárt.
– Maga ért a matematikához?
– Jelentem, igen!
– Akkor mondja meg, mennyi háromszor tizenhét!

– Ötvenegy!
– Ejha! Hogy tudta ilyen gyorsan kiszámolni?
– Hát, nagyon egyszerű volt. Háromszor tíz az harminc, és háromszor hét az huszonegy. Ebből már csak az következik, hogy huszonegy meg harminc az ötvenegy.
– És maga mondja, hogy ért a matematikához? Nem egyszerűbb lett volna az, hogy ötven meg egy az ötvenegy?

Csak a csoda...

– Pilóta a toronymak... pilóta a toronymak... 200 km-re vagyunk parttól... 100 m-re a tenger felett... már alig van üzemanyagunk... Azonnali segítséget kérünk!
– Torony a pilótához... torony a pilótához... Ismételje utánam... ismételje utánam... „Mi atyánk, ki vagy a menyenyekben...”

Ugyanúgy

– Nem értelek, drágám – bújik közelebb a századoshoz a felesége.
– Régen boldog voltál, ha csak két percre láthattál!
– Semmi sem változott, drágám! – válaszol a férfi. – Ma is boldog vagyok, ha csak két percig látlak.

Félreértés

– Gratulálok a bátorságához, uram! – mondja a főtörzsnek a főorvos. – Az operációt igazán hősiiesen tűrte. De árulja el, miért viselkedett előtte olyan

nyugtalanul? Dulakodott a nővérekkel, káromkodott, ordibált.

– Ne csodálkozzon rajta doktor úr, hiszen én csak a fiamat jöttem meglátogatni.

Semmi pánik!

Két őrnagy beszélget:
– Te, képzeld, elkezdtek főzni a vasárnapi ebédet az asszonnyal, mikor kiderült, hogy nincs otthon krumpli. Mondtam, menjen már le gyorsan a piacra érte, de mikor elindult, ott esett össze a lépcsőházban és azonnal meg is halt.
– Ez rettenetes! És te mit csináltál erre?
– Hát rizst!

Logika

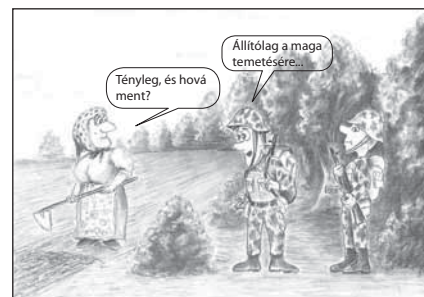
Két öreg altiszt keresztretjvényt fejt. Az egyik megoldás már majdnem megvan, csak az első betű hiányzik. Meg is kérdezi a másiktól:
– Te Laci, ki találta fel a kondenzátort, Kohn vagy John?
– Nyilván Kohn – felel a másik –, mert különben Johndenzátornak hívnák.

A rutinós

A hangverseny szünetében az öreg kiképző benyit a karmester öltözőjébe:
– Kedves Mester, kötelességemnek tartom, hogy figyelmeztessem önt: a zenekarban többen lazálnak. Észrevettem például, hogy a dobos csak akkor üt, ha ön odanézel!

Összeállította: Berek Zsolt törzsszászlós

LALI A SEREGBEN

Egyed Zoltán szakaszvezető rajza

TÖRTÉNELMI VISSZATEKINTÉS

Évszázados időutazás „Kosovo Polje” lankáin:
1389. június 28., az első rigómezei csata

A völgy keresztény oldala. Az első rigómezei csata szerb emlékművét 1953-ban adták át. A dicsőséges helyszínen 35 évvel később, milliós létszám feletti jelenléttel megrendezett gyülekezés indította el Jugoszlávia pár évvel későbbi szétesését.

Az Oszmán Birodalom jelenléte. Szemben, a völgyben futó kis patak másik oldalán az oszmán hadsereg küzdelmének szimbolikus emlékhelye, az ún. Bayraktarlar. A csatában halálosan megsebesült zászló- és fegyvervivő katonák örök nyughelyét 2012-ben újították fel.

A szultán örökre köztünk marad. Az első rigómezei csata kimenetelének történelmi feldolgozásai eltérő következtetéseket vonnak le. Az azonban vitathatatlan tény, hogy I. Murád szultán a csata során életét vesztette. A hatalmas fenség egyik nyughelyét (türbe) azóta is odafigyeléssel őrzik és gondozzák. A test hazaszállított része Bursában lelt nyugalomra.

A tette mindig kész hős lovag. Szerb monda szerint az otomán haderő parancsnokának, vagyis I. Murád szultánnak életét Milos Obilič lovag oltotta ki. Egy fondorlatos cselhez folyamodva hajtotta végre halálos sebet ejtő tettét. Az erőt és hatalmat sugalmazó szobor a Koszovó fővárosától nem nagy távolságra levő Gračanica település központi részén látható.